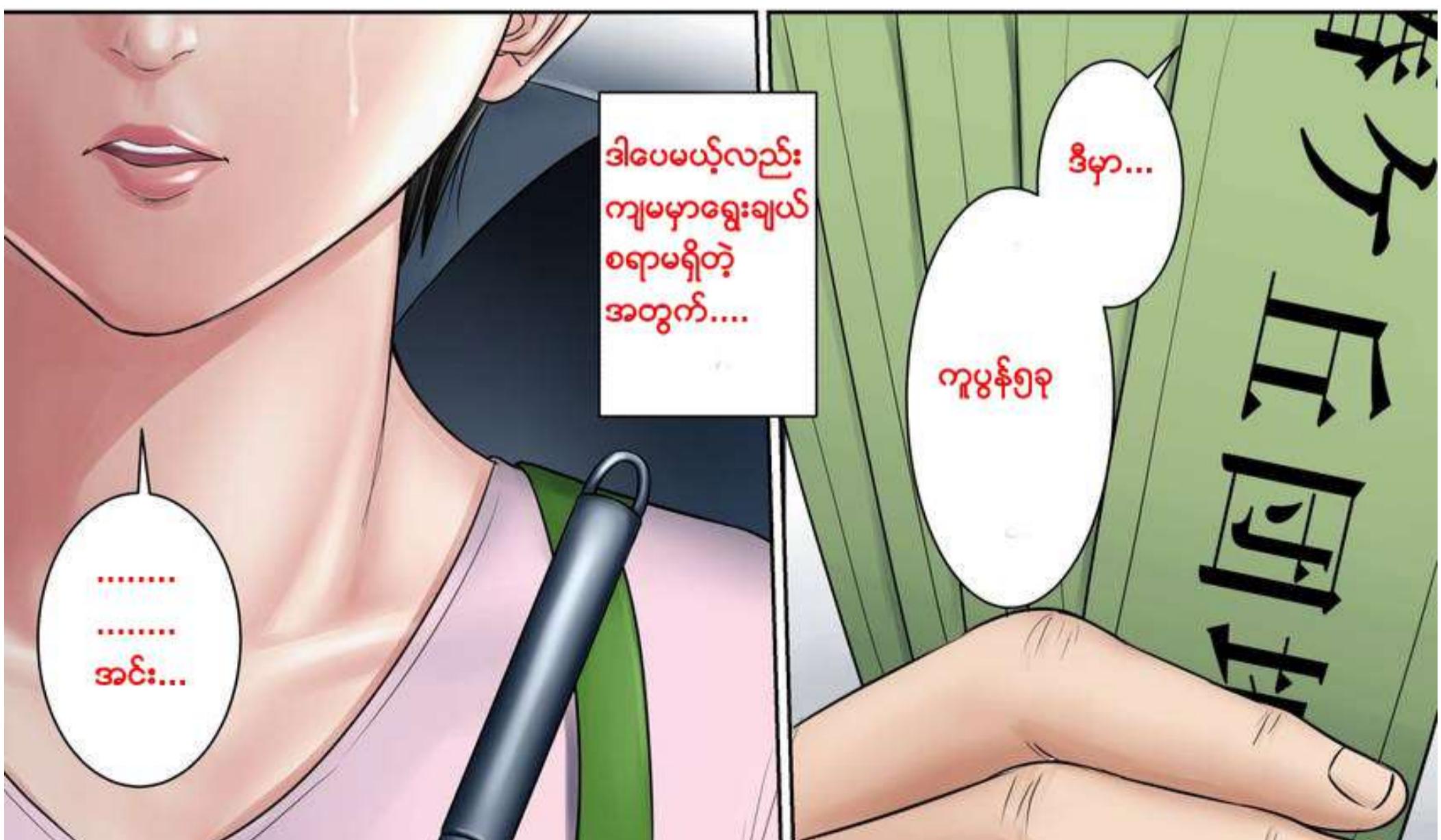

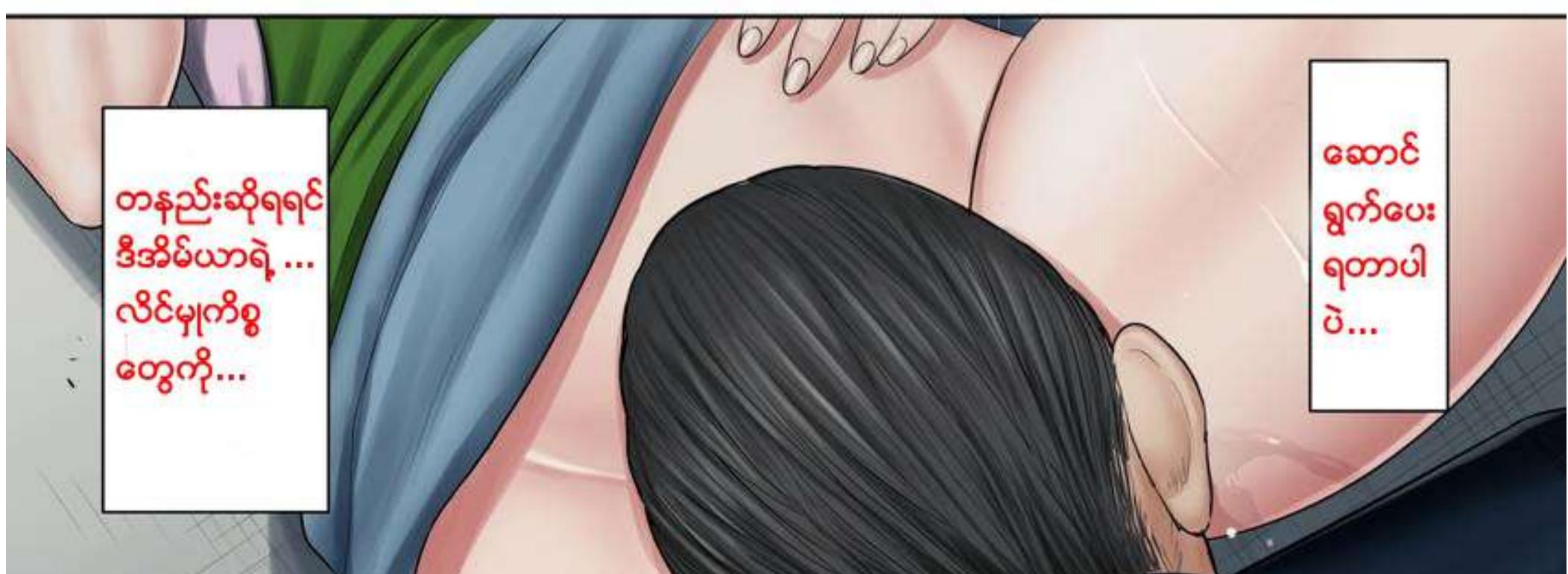
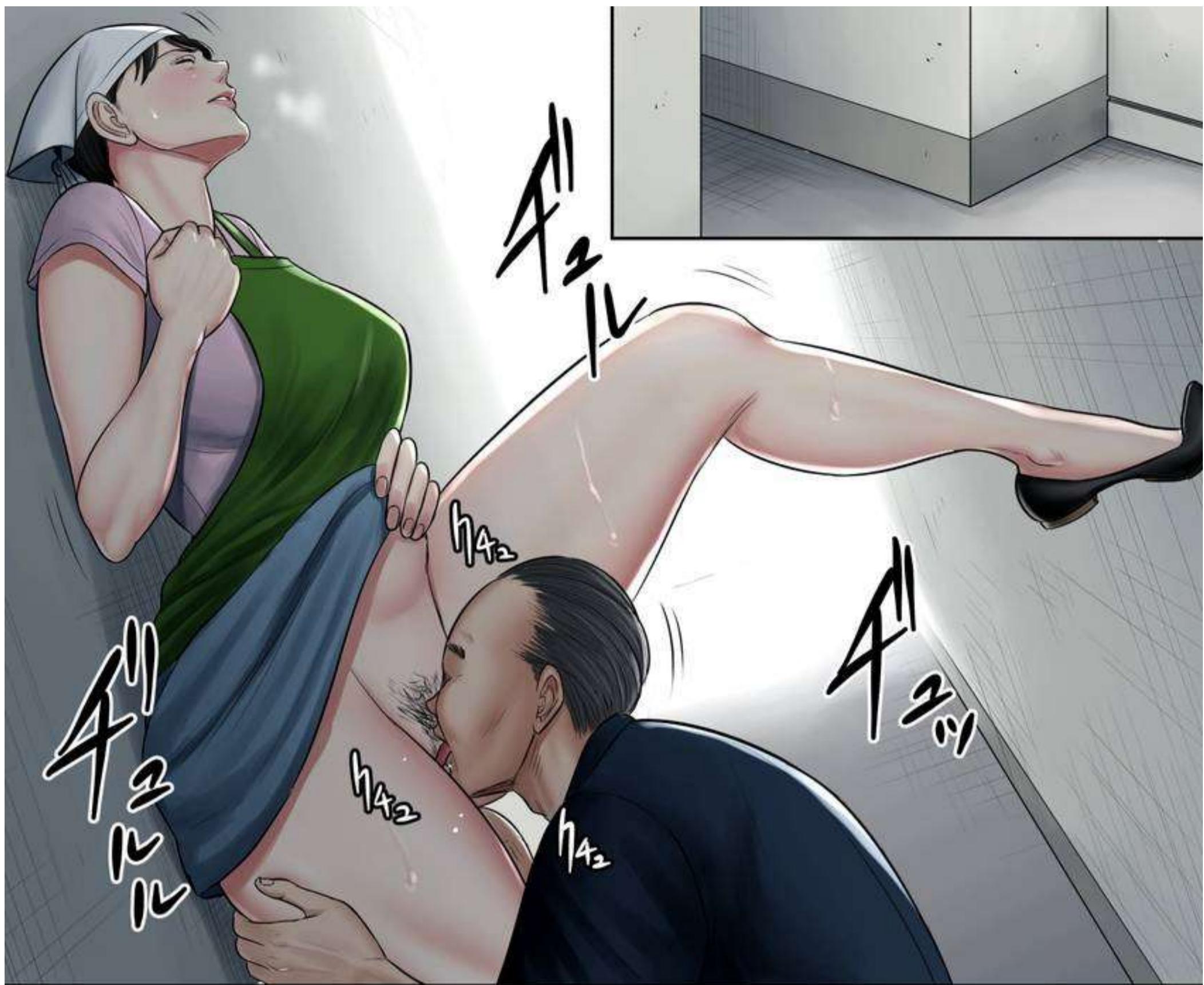

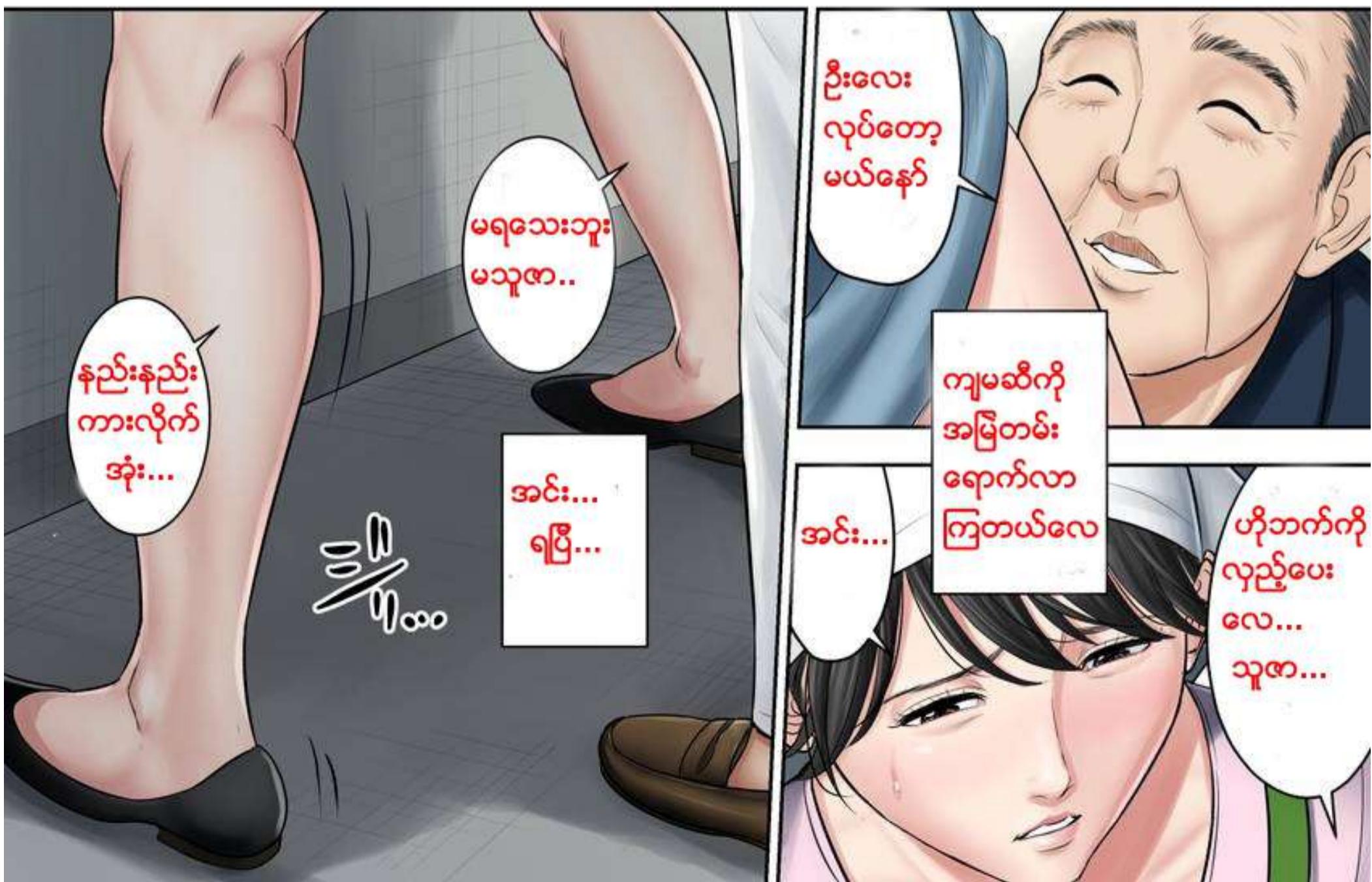
မသုဇာ
ရေ...

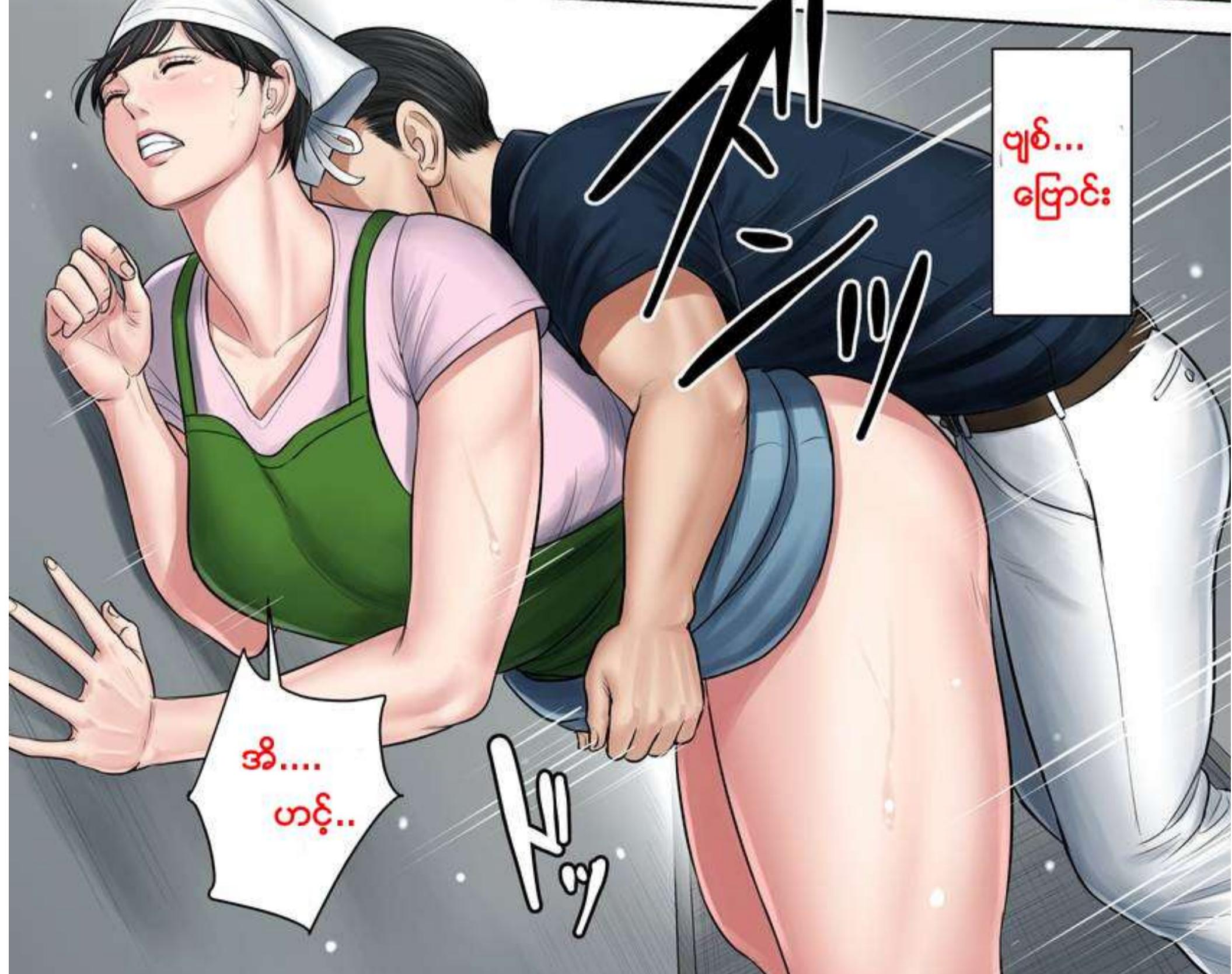
နေ. တိုင်း
ကျေမဟာ..
ပုံမှန်အလုပ်
အပြုံ....

မဂ်လာ
မနက်ခင်းပါ
နော်...

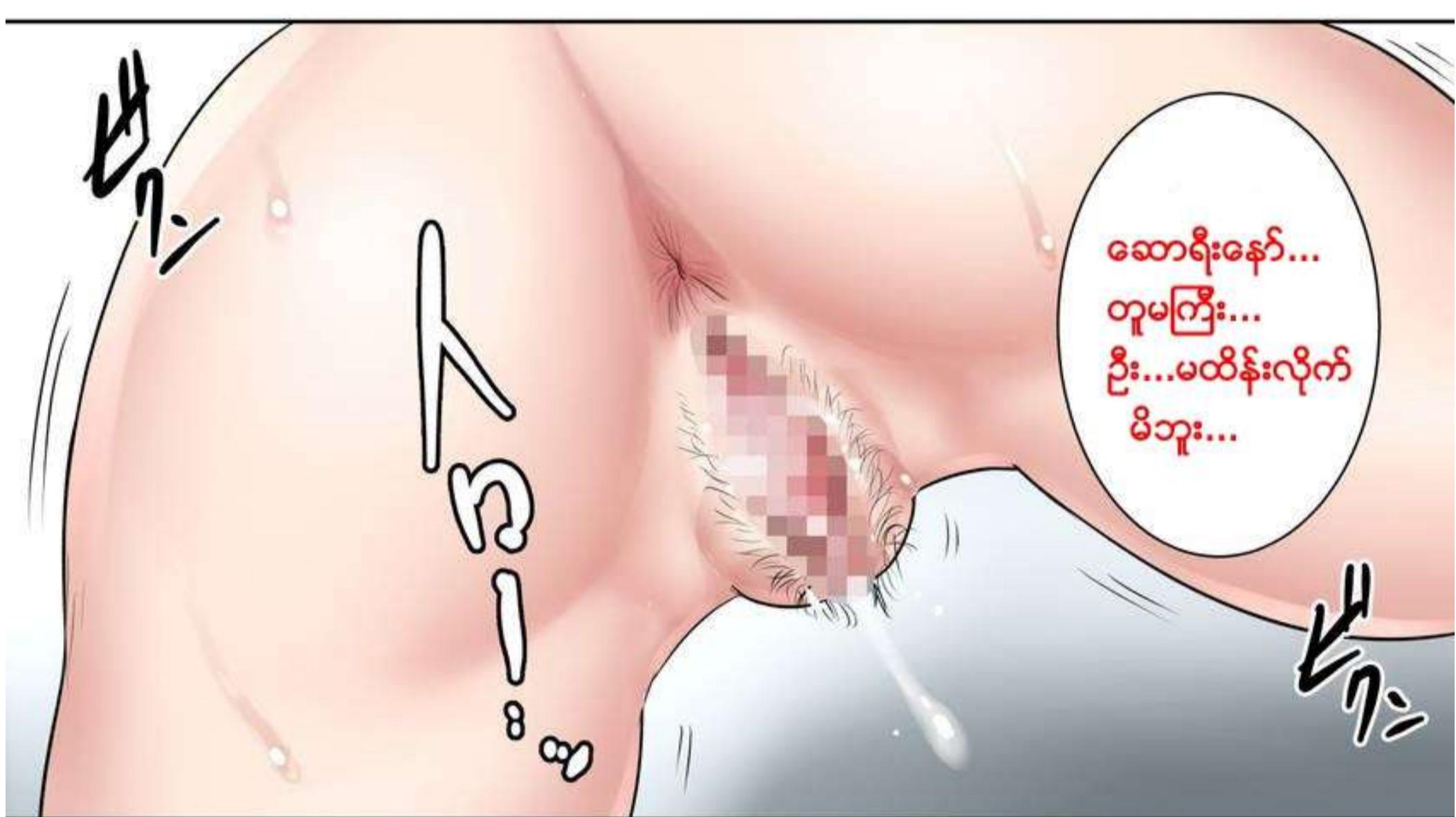

ဘာကြောင့်
ဆက်လုပ်နေမိ
သလဲဆိုတာ...
ဝေခွဲမရပါဘူး

ကျမ..ဒီ
အလုပ်ကို
စန့်လွှတ်
ချင်ပေမယ့်

ဟင်း

မသုဇာရေး
မတွေ့တာ
ကြာပြီပဲ

ဟယ်...
သီတာပါလား

や
ほ
ー
♥

သီတာ...
ပါနှစ်..

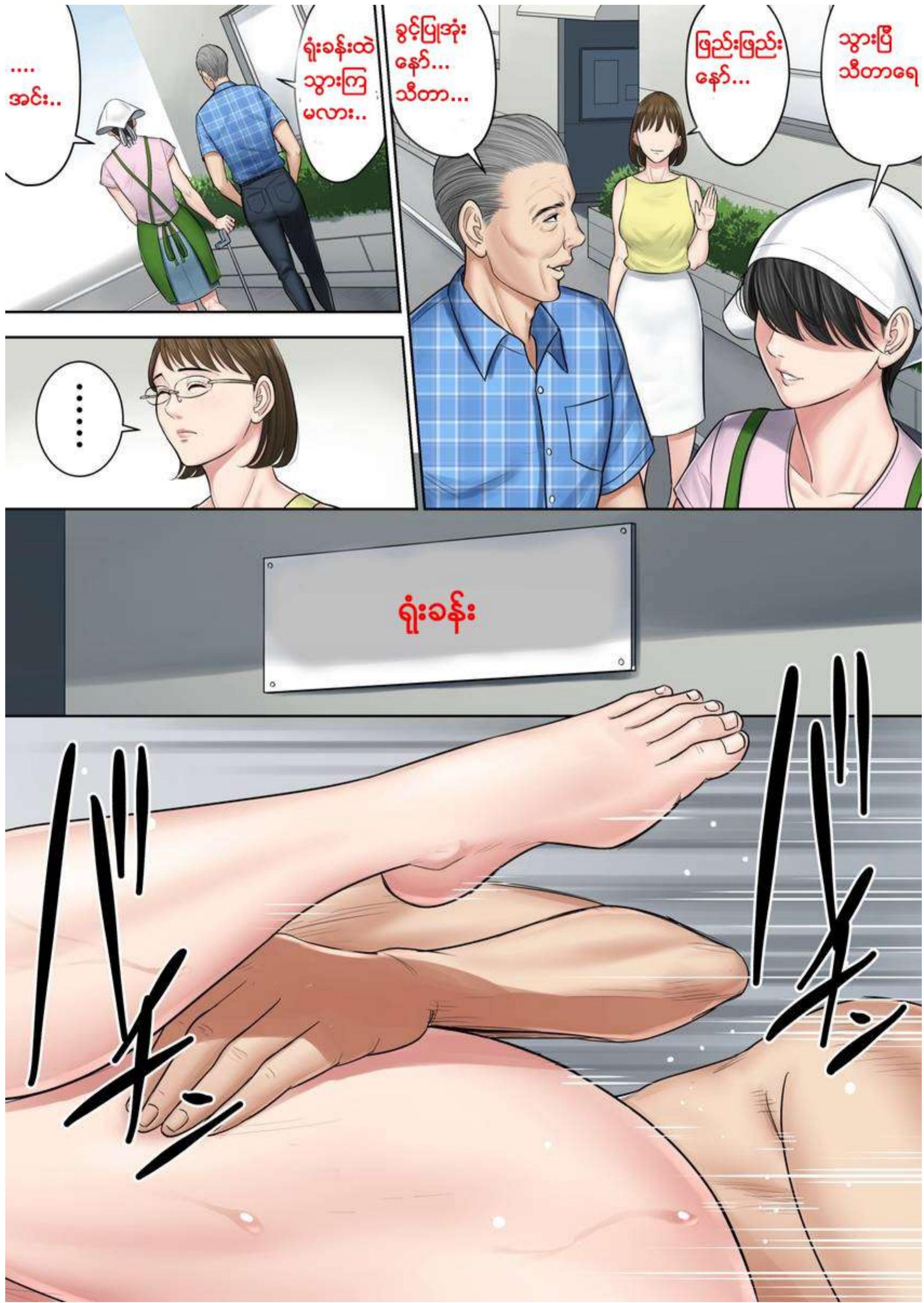

ဦးသောင်း

ဒီအလုပ်က...
ညည်းနဲ့အံကိုက
ပဲဟ...

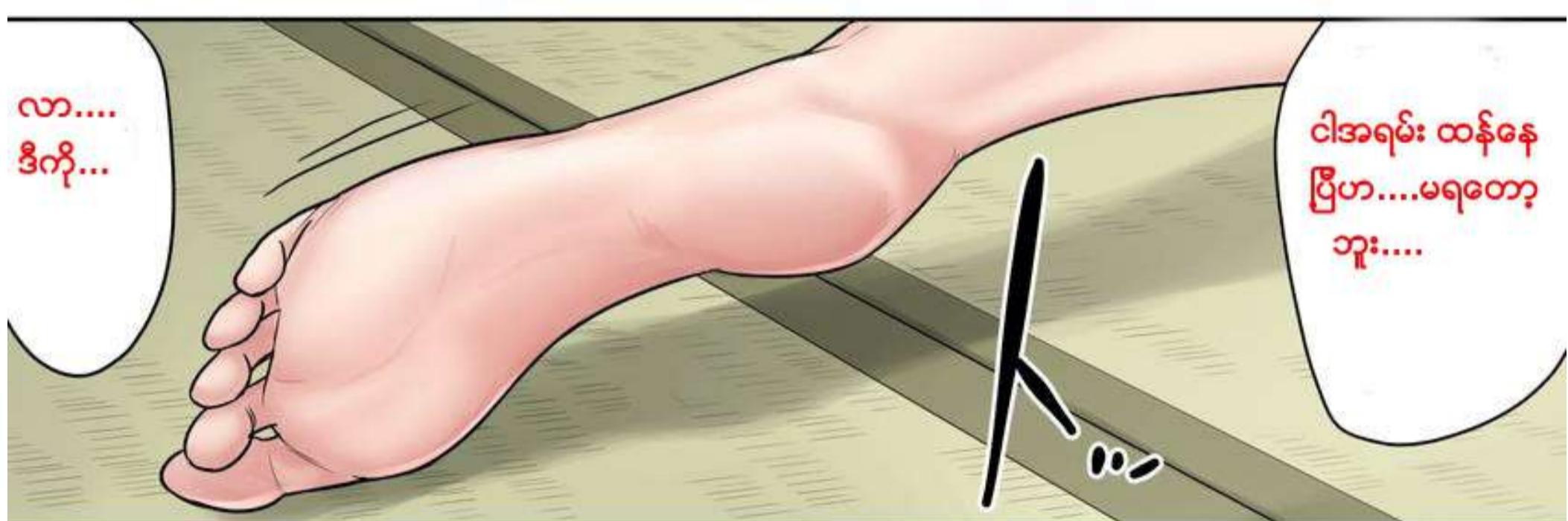
ပေါင်ကို
တန်းနေ
အောင်
ဆန့်လိုက်

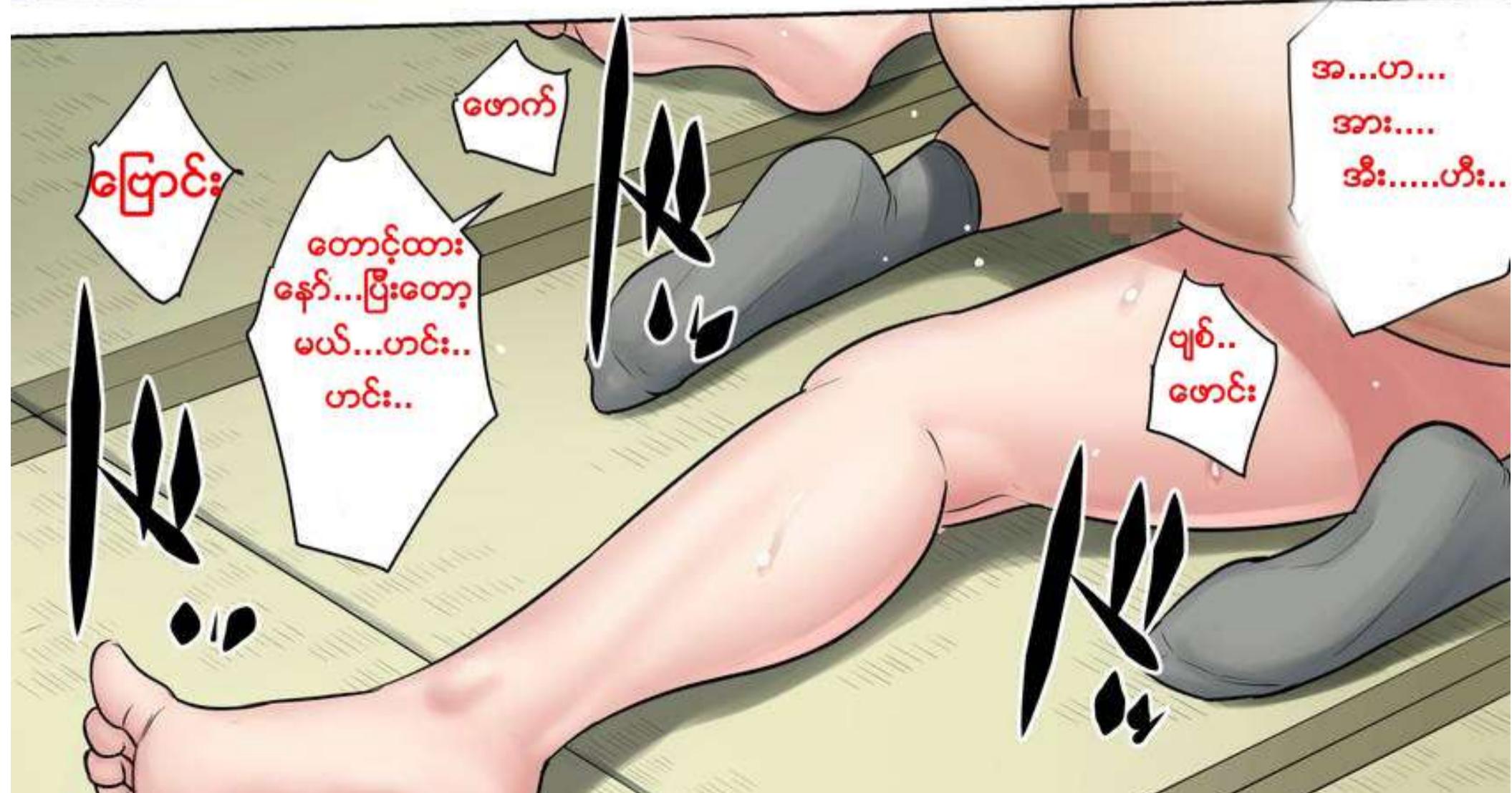
အောင်...

အောင်:

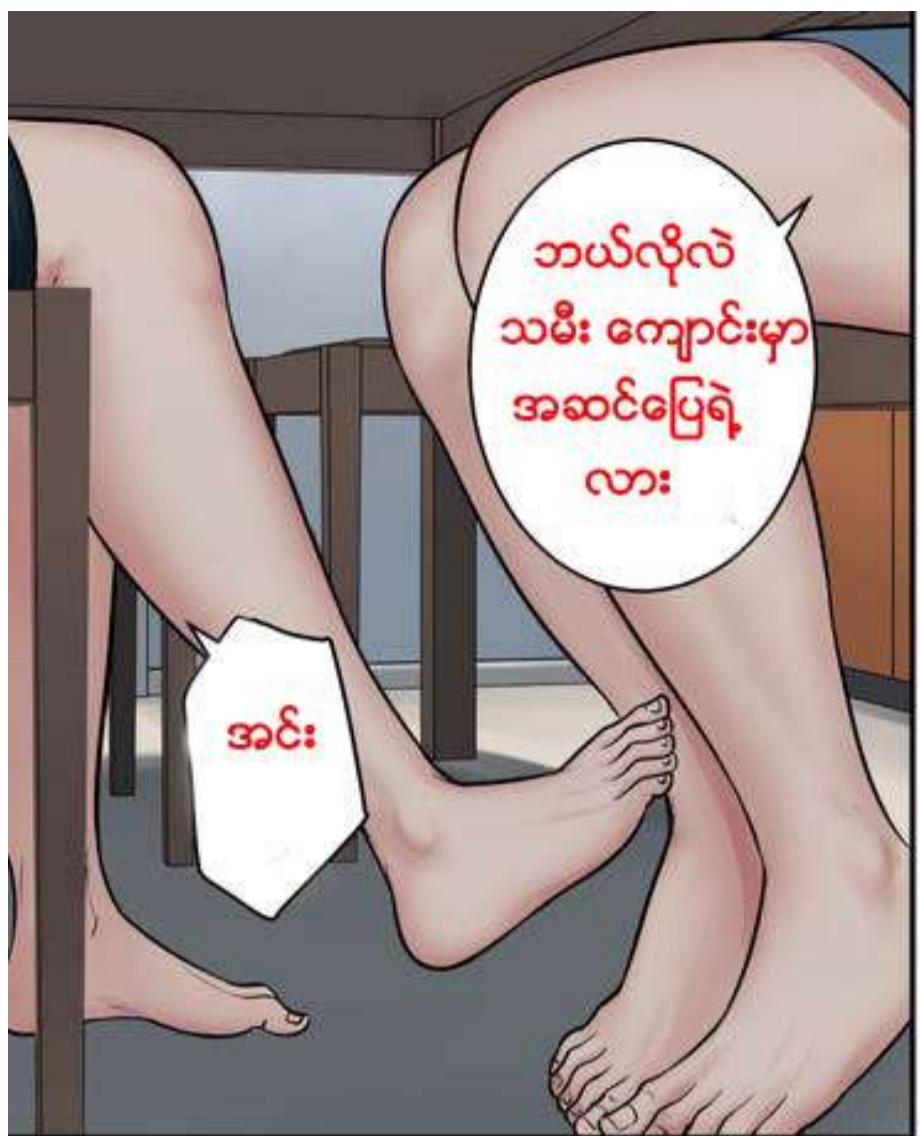
ဟ..

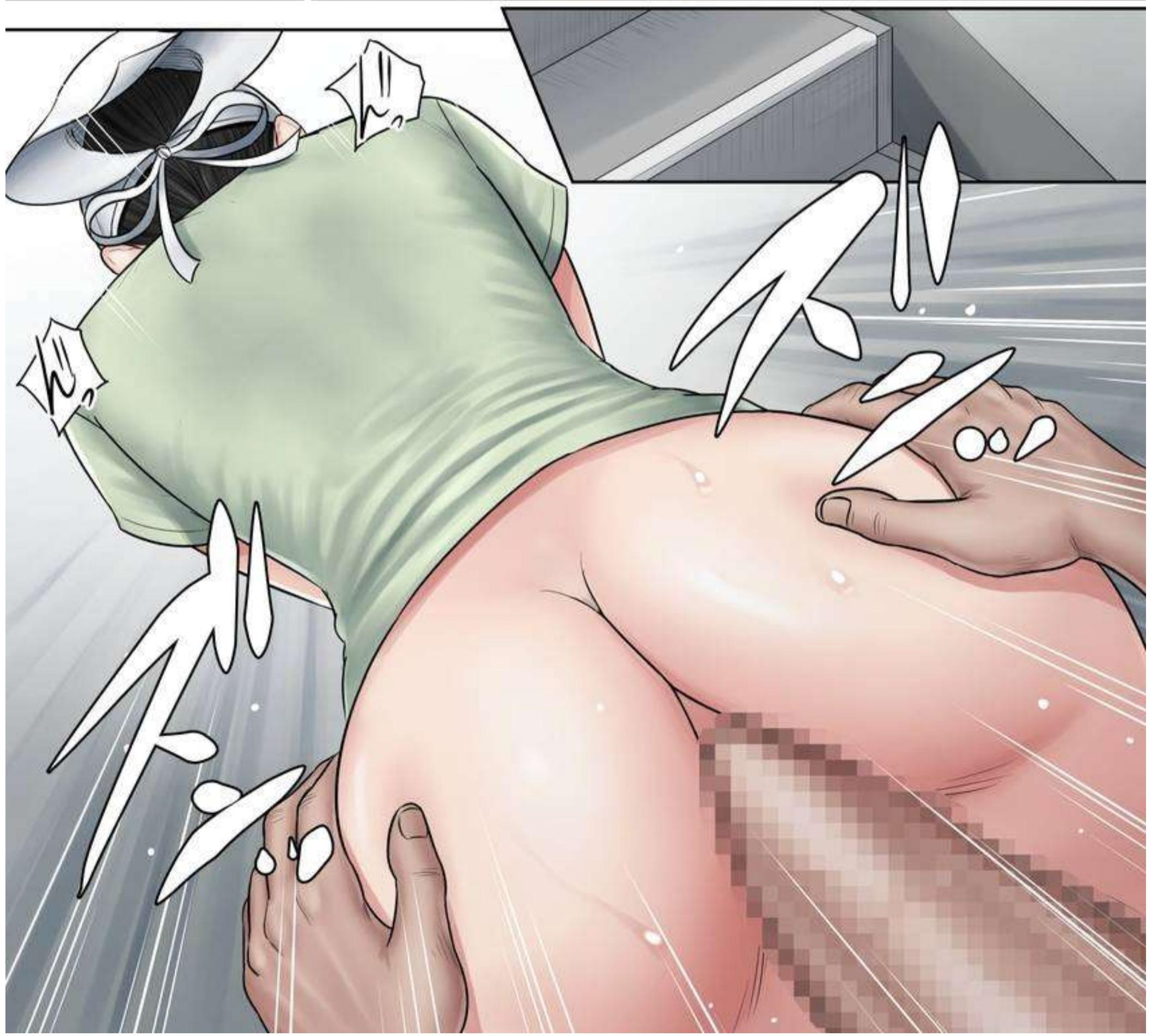
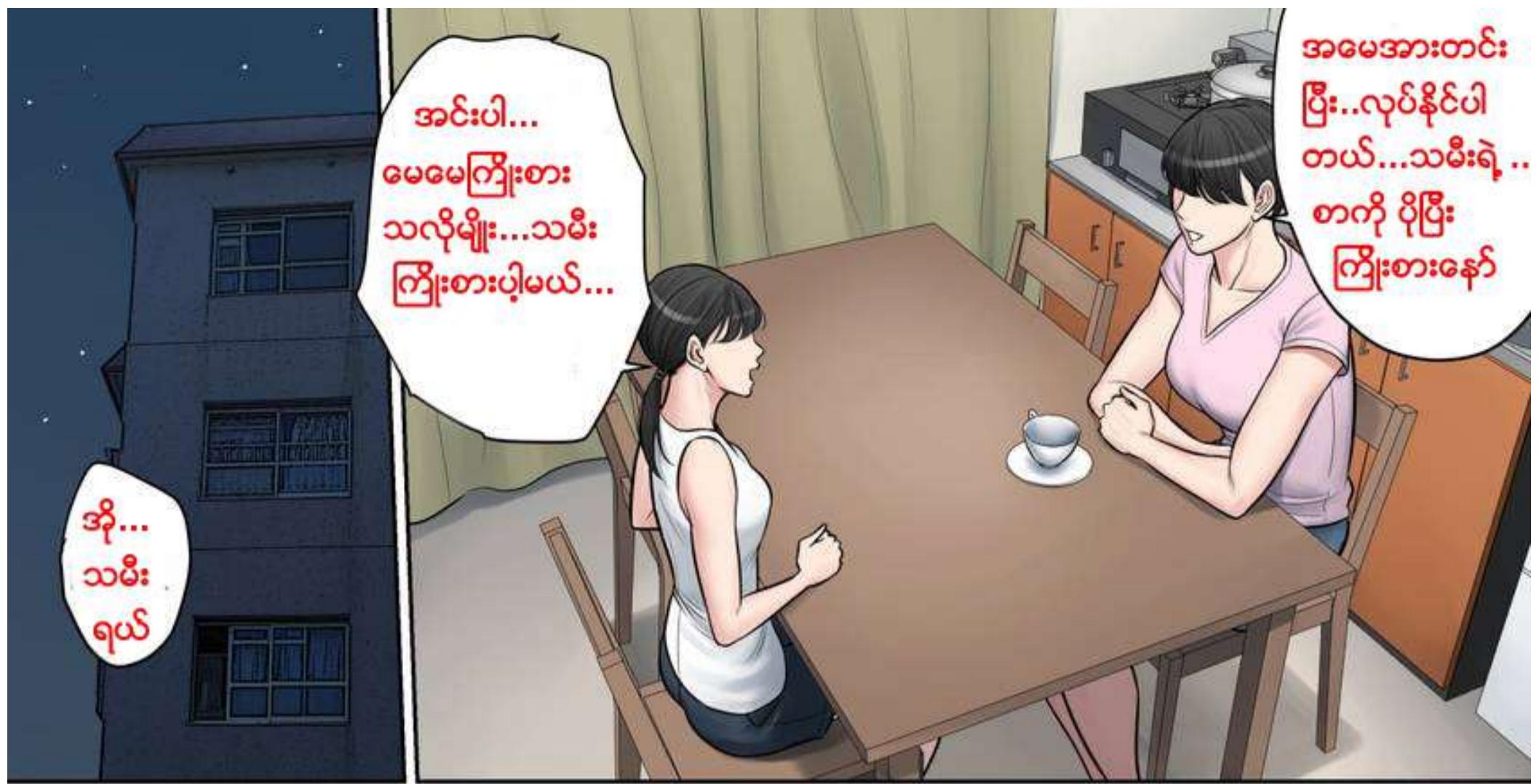
ဒီလို မျိုး....
တင်းရင်းစွင့်ကား
နေတဲ့လုံးကြီးပေါက်
လှကတော်တော်
ရှားတယ်...

ကျမ်း
ပြေား

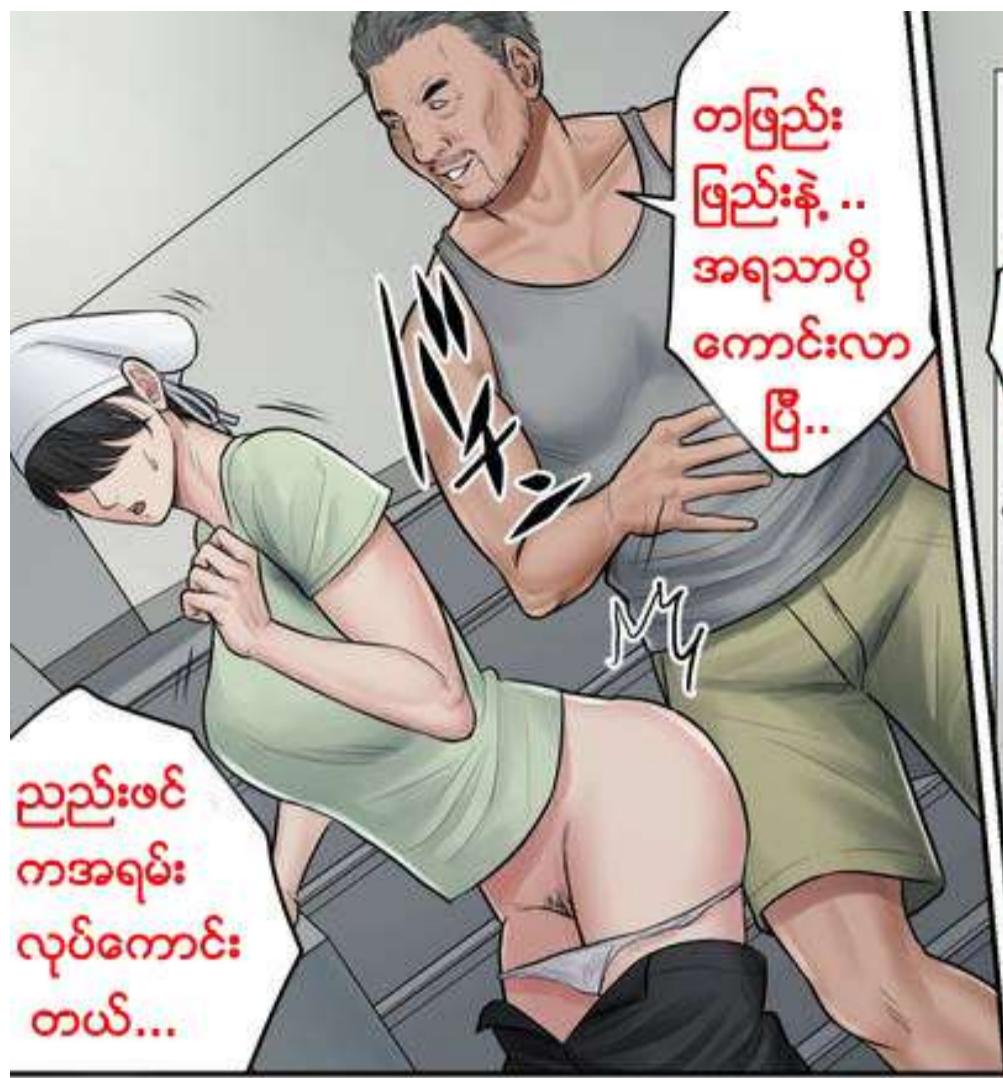
ဟင့်..အင်း
ဟင့်..

ဒီလို
မှပေါ့..

တဆုံး
သွင်းမှ

ဟား...
ဟား...

အင်:
ကောင်:
ပြုလေ

မြည်းကြည်ပါ
အုံးမသူဇာရဲ့
တော်တော်
ကောင်းတယ်

အညာက
ဝယ်လာ
တာလေ..

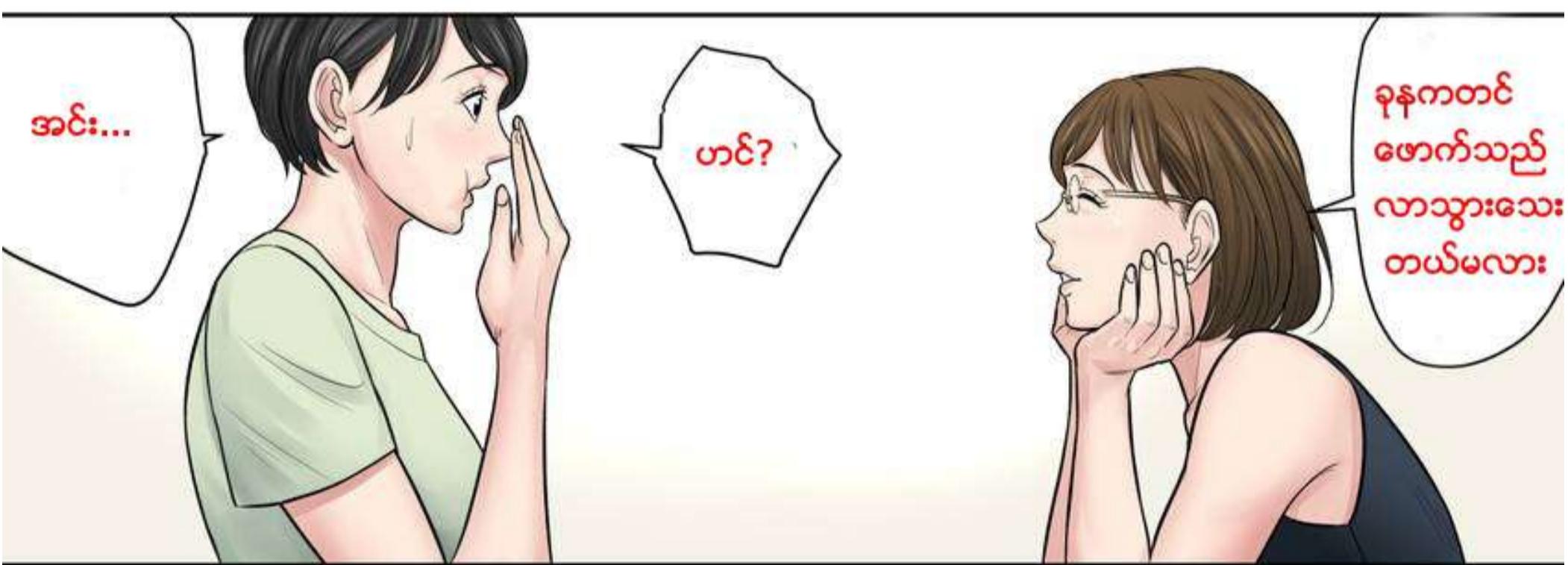
502

塚田恭子

ဒီမှာ
လက်
ဆောင်
မှန်.

အင်း..
ကောင်းသားပဲ
နော်...

အင်း...

ဟင်?

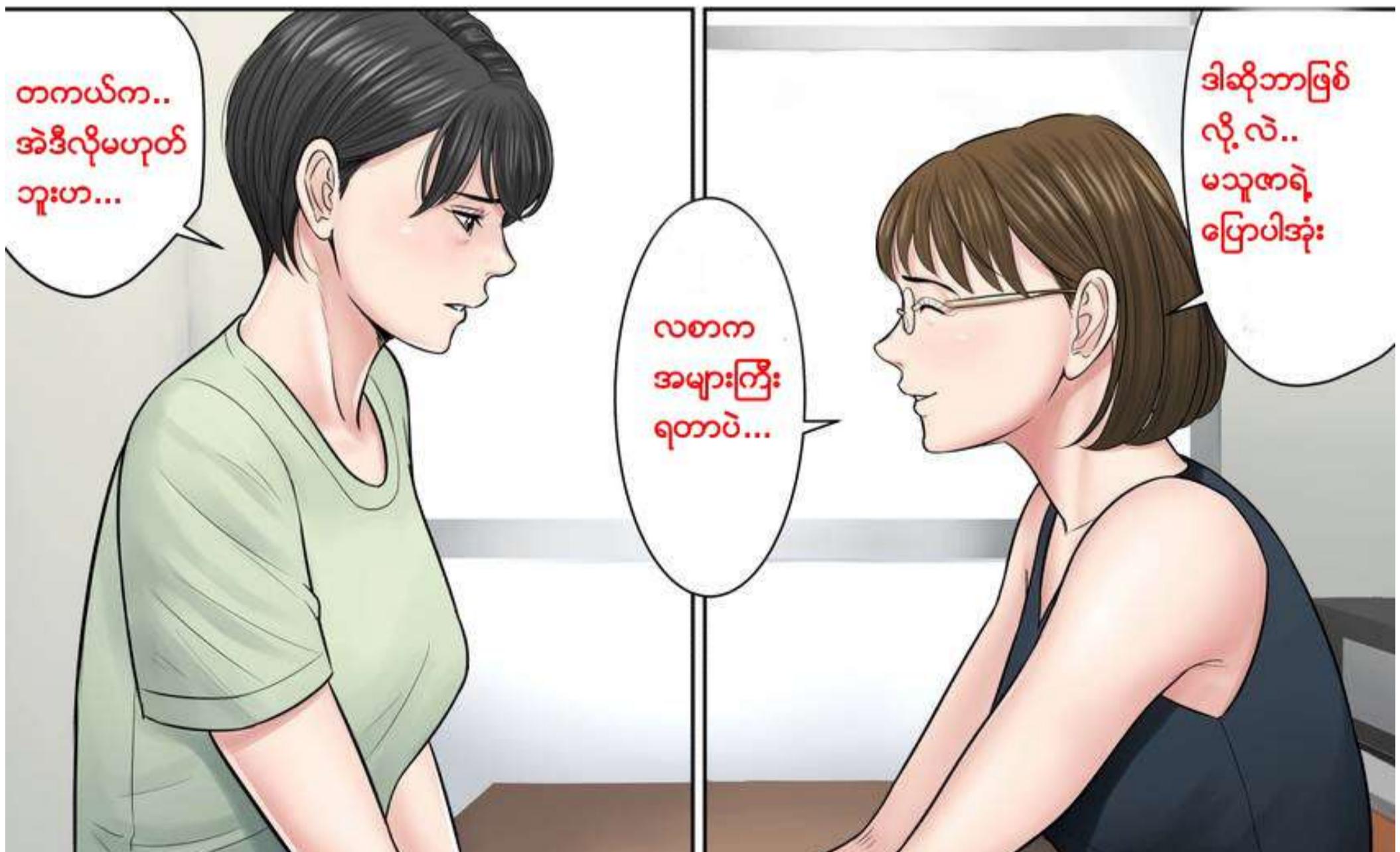
ခုနကတ်
ဖောက်သည်
လာသွားသေး
တယ်မလား

ကောင်းတာ
ပေါ့....

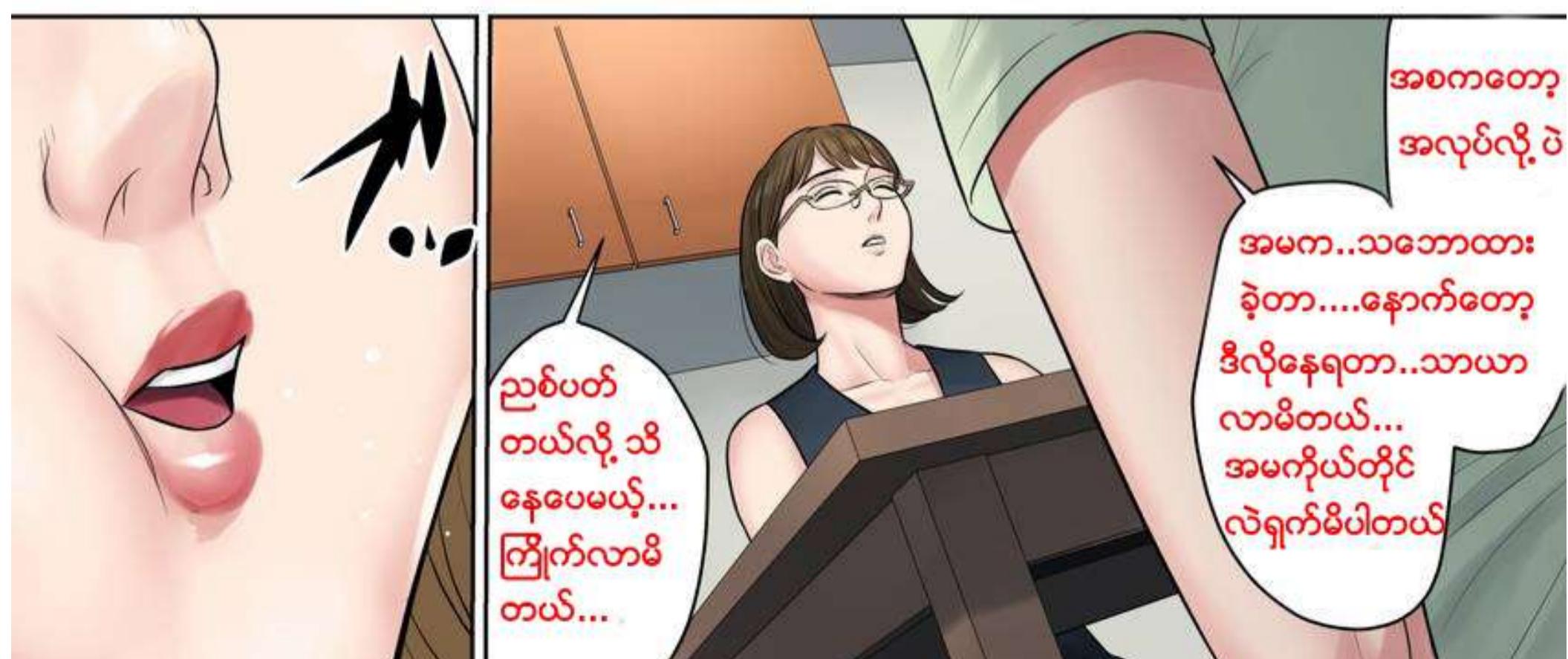
အင်း..ဒီလိုပါပဲ
နည်းနည်းတော့
ကျွဲ့သွားတယ်

ဖောက်သည်
တွေ..အရင်
လို အလာ
စိပ်လား..

ဒီအိမ်ယာက...
ပည့်သည်တွေကလ
ဝည်းရှိ ကြပါတယ..
ညီမတို့ အလုပ်ကို
အပြင်လူတွေ လုံးဝ
မသိဘူး..စိတ်ချ

အမ..သမီးလေး
အတွက်..ရွှေးချယ်စရာ
မရှိလို့ လုပ်နေတာပဲ
မဟုတ်လား...

လူတိုင်းက...
ကိုယ့်အခြေအနေ
နဲ့ ကိုယ်ရှုန်းကန်
နေတာပဲမသွား...
ဘာမှစိတ်မည့်
နေနဲ့...

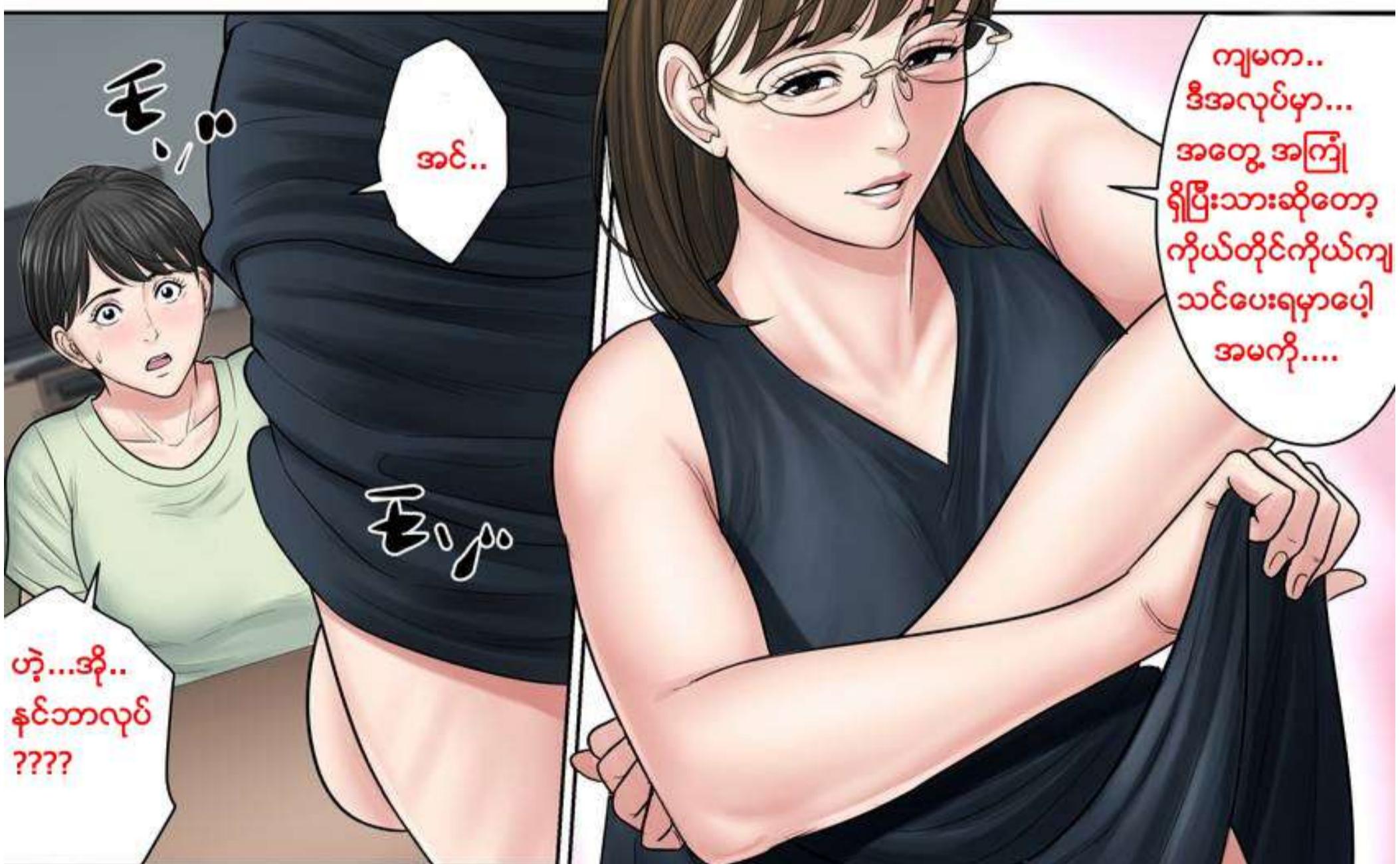
ဒီထဲကမှ...
ကိုယ့်ပျော်ရွှေ့မှု
ကို...ဖန်တီး
ယူမှ တော်ကာ
ကျလိမ့်မယ်..

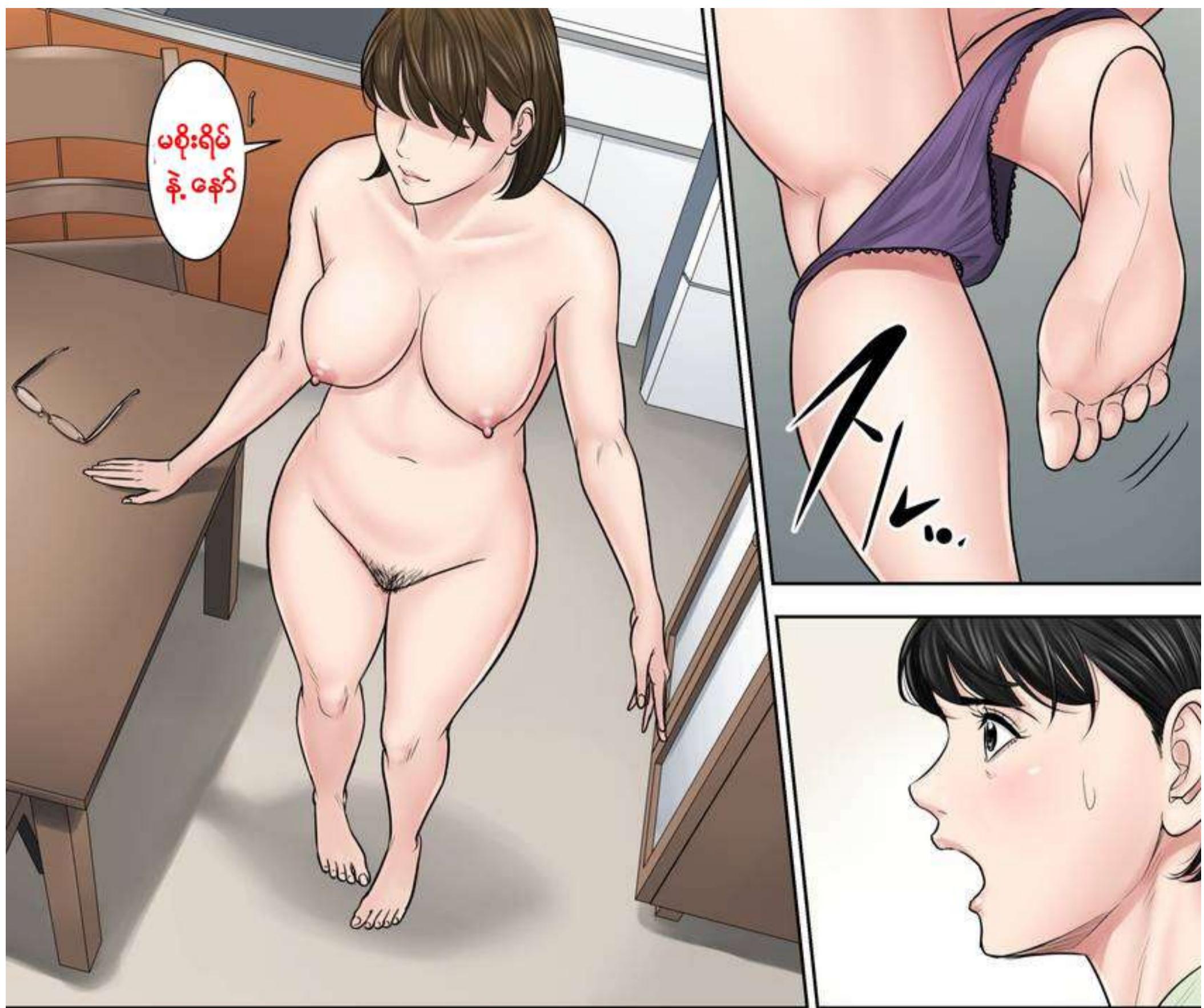
သူများတွေနဲ့
ယူဉ်ပြီး...
သူတို့လို
မဖြစ်ရလို့...
စိတ်မဆင်း
ရဲ နေနဲ့...

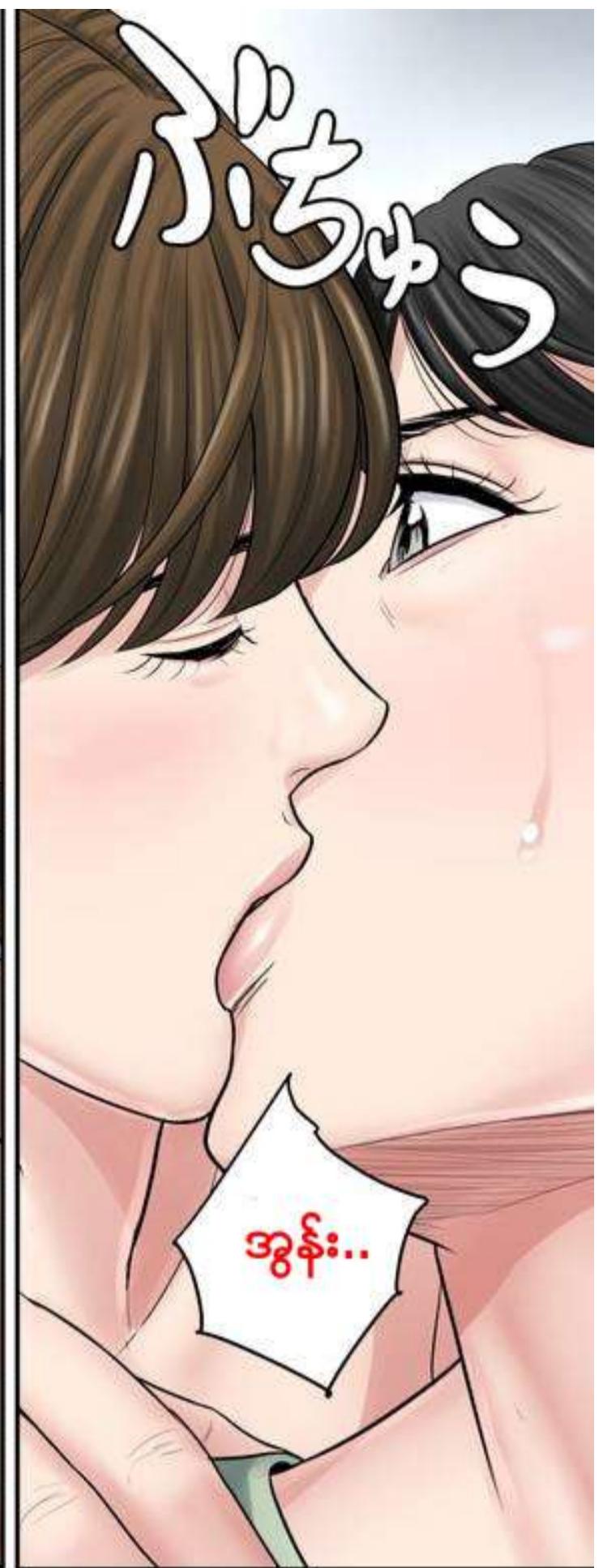
ဒါပေမယ့်....
ဟင်း....
ဖြစ်ပါမလား
ဟယ်...

မသုဇာကို
ညီမ..ဘယ်လို
ပျော်အောင်
နေရမလဲဆို
တာသင်ပေး
မယ်...

ပျော်အောင်?
တကယ်?

ဘာဖြစ်
လို့လဲ
ညီမကို...
မကျေနပ်
ဘူးလား..

ပိန်းမသား
အချင်းချင်း
ပွင့်ပွင့်လင်း
လင်းပေါ့

ဟုတ်
တယ်
မလား

နင်က င့်ကို
ဘယ်လို
ထင်လို့လဲ..

အဲဒီလို တော့
မဟုတ်ပါဘူး..

ဒါဆိုရင်...
ပြီးပြီ ပဲဟာ...

ဟုတ်လား
မသူဇာ...

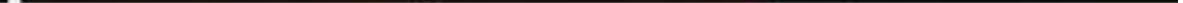
သူငယ်ချင်း
အချင်းချင်း
ပဲဟာ...

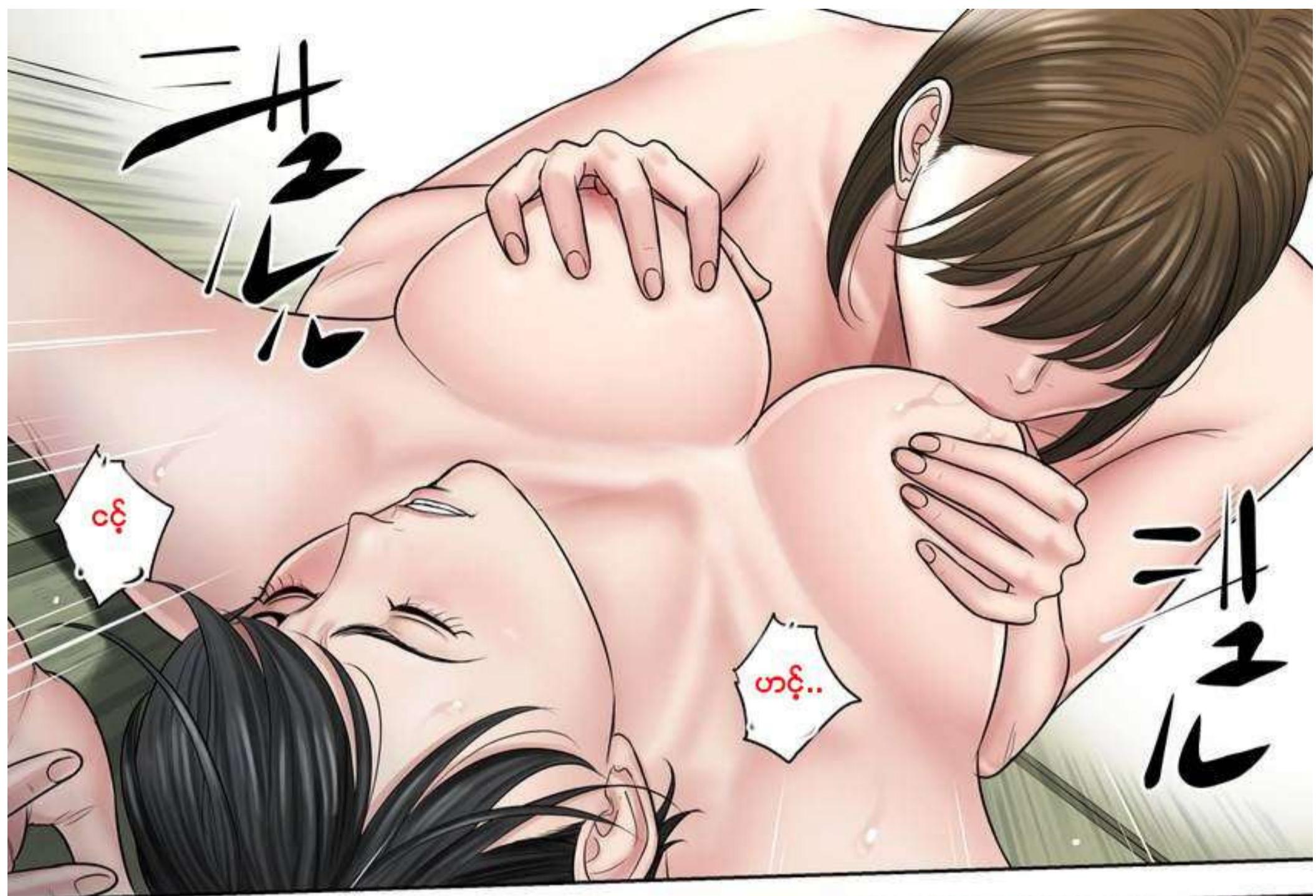
ဟာ..
အာ

စိတ်ကွွဲတ်
ပြီးပေါ်
ကြည့်လိုက်

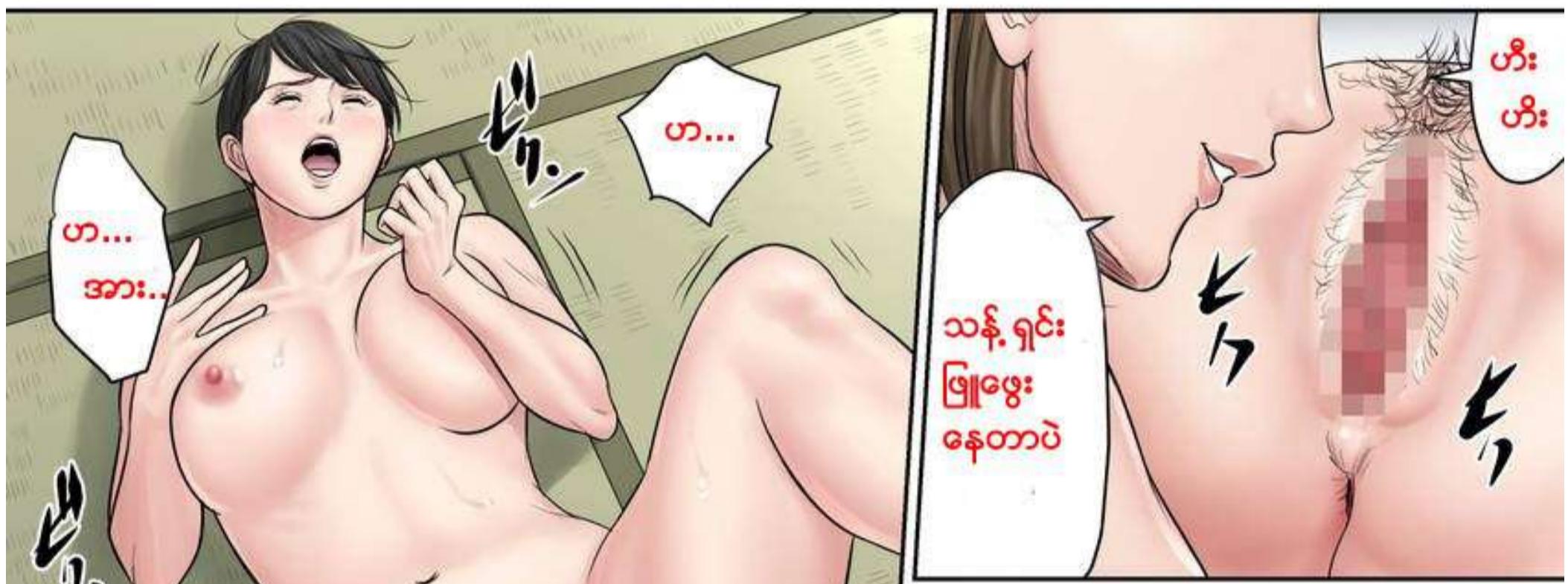

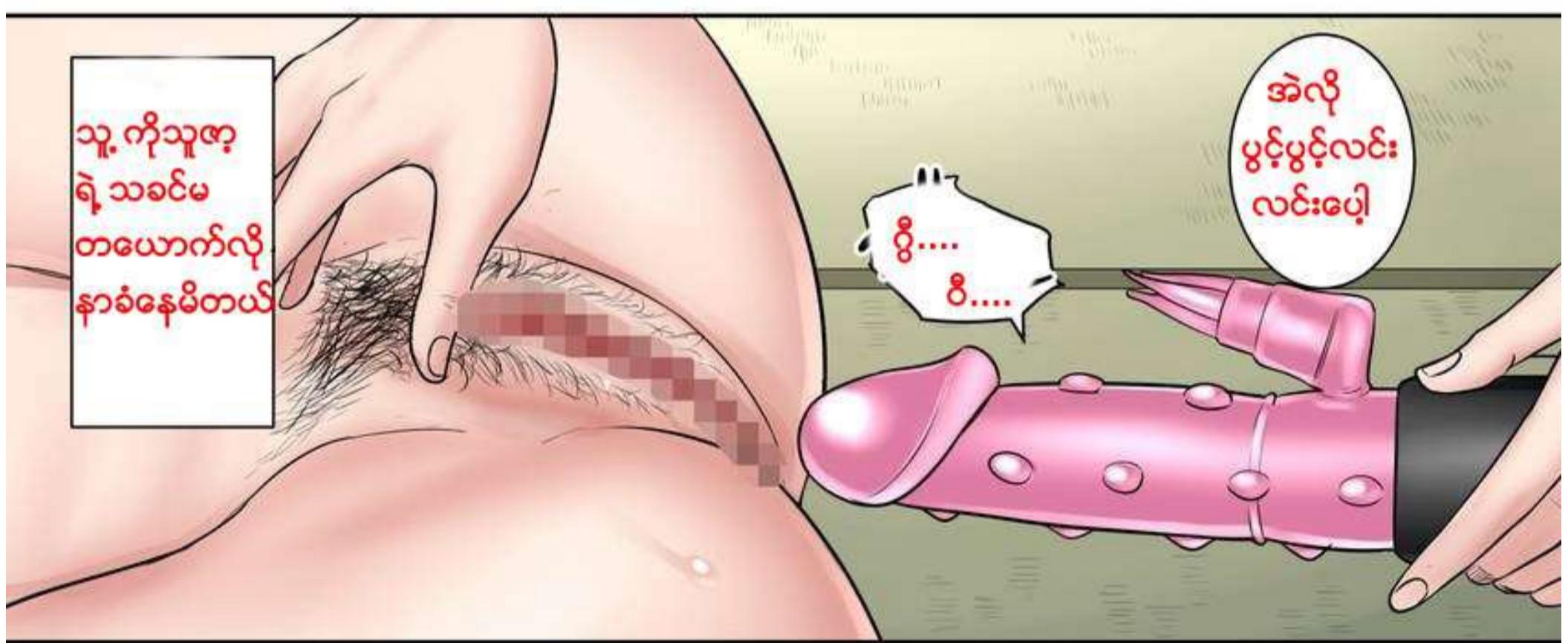
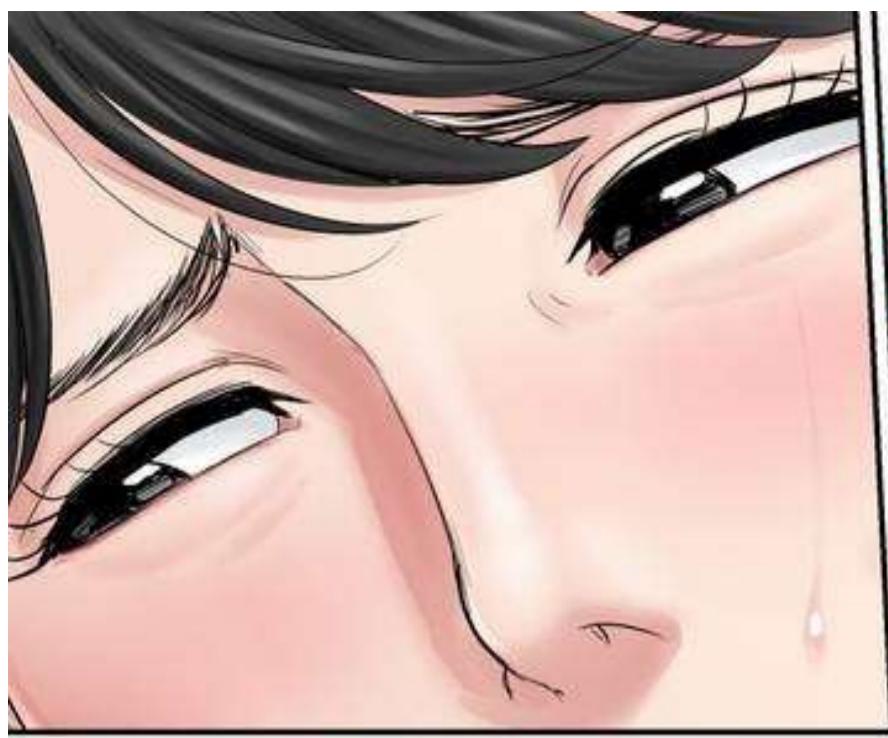

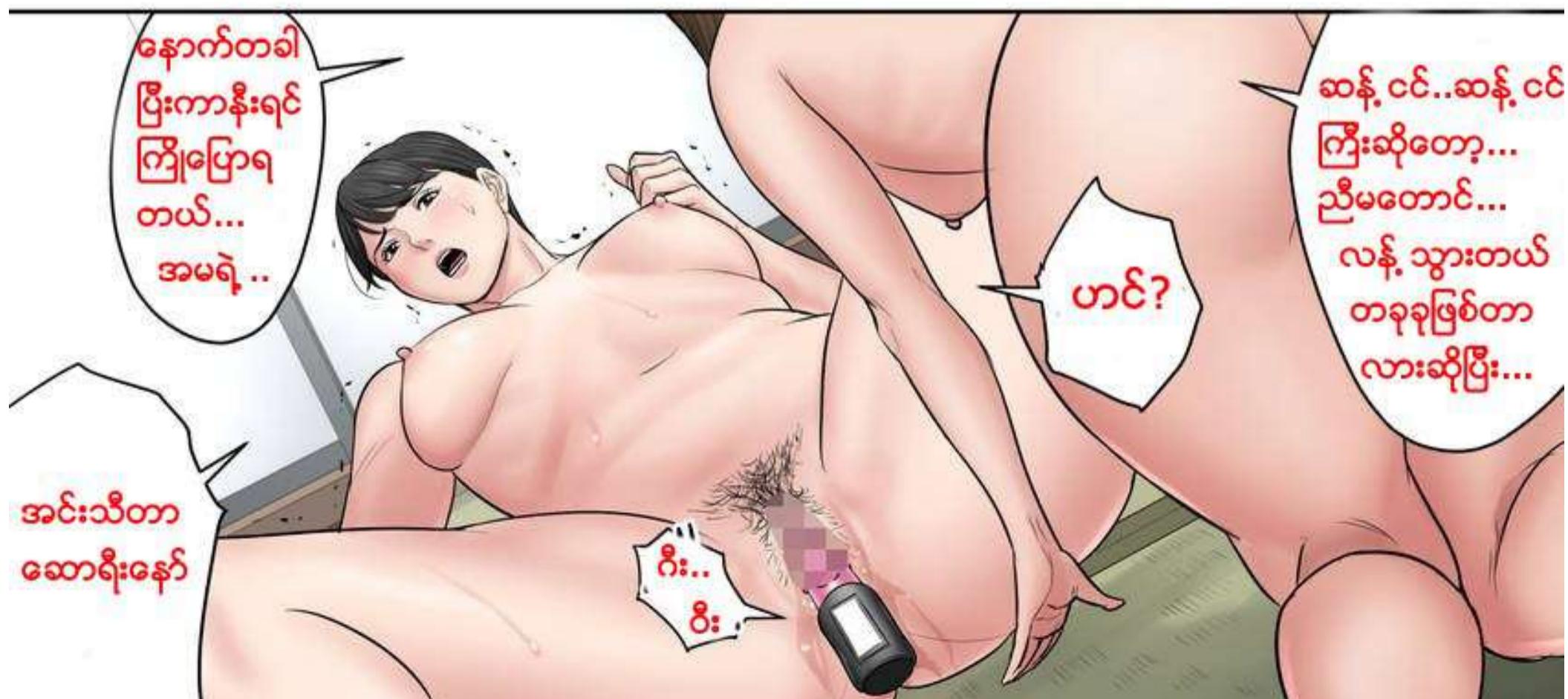

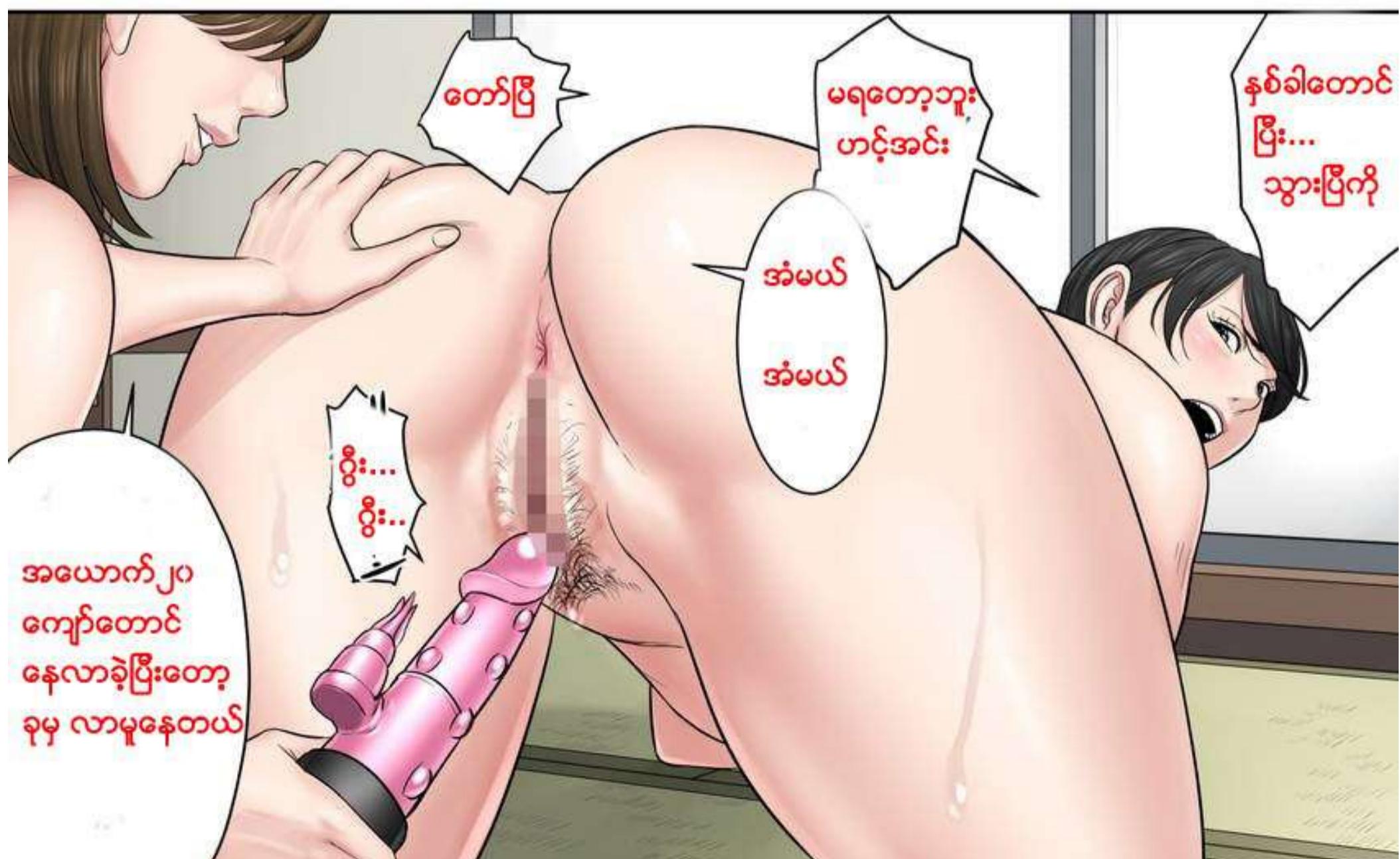

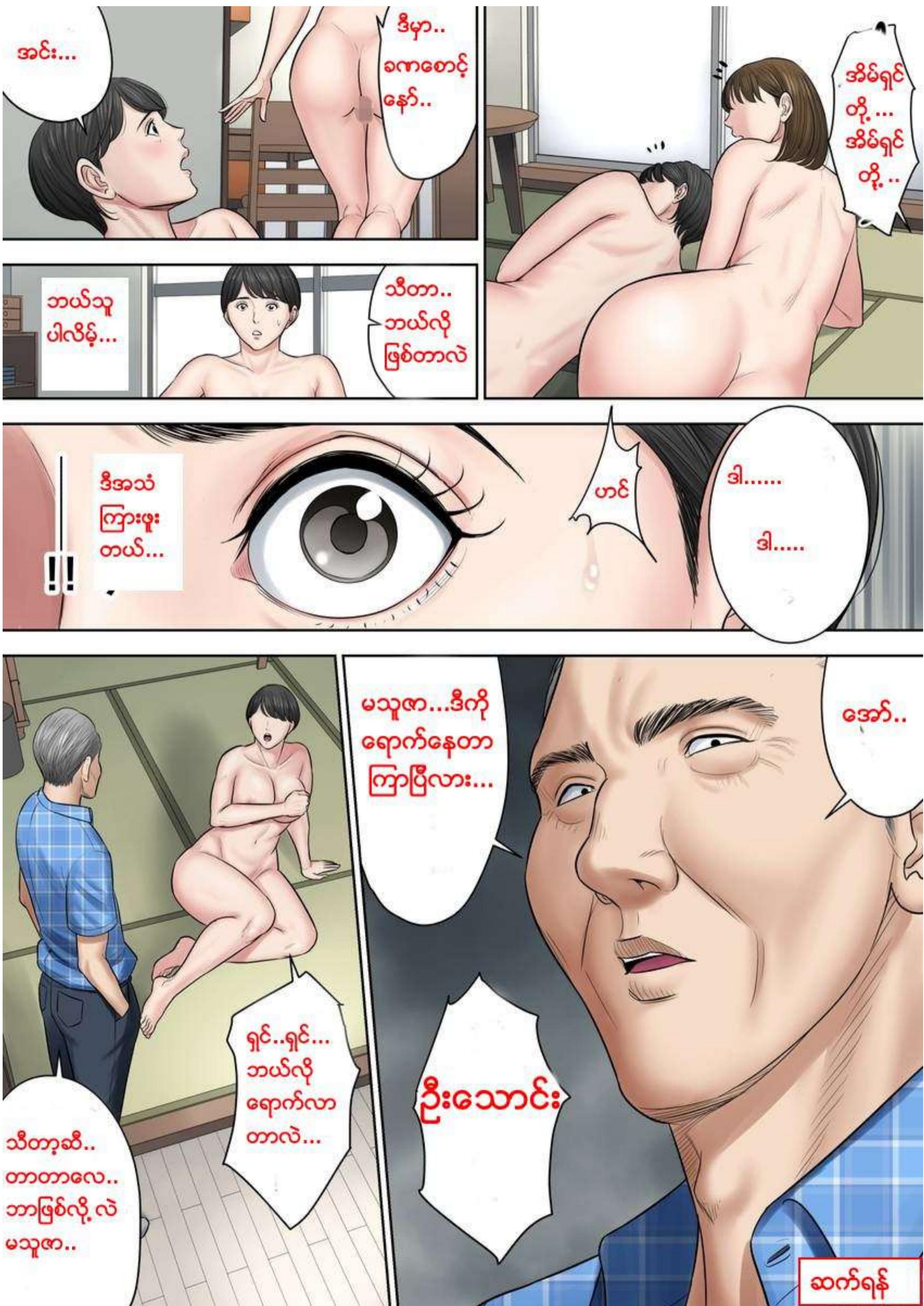

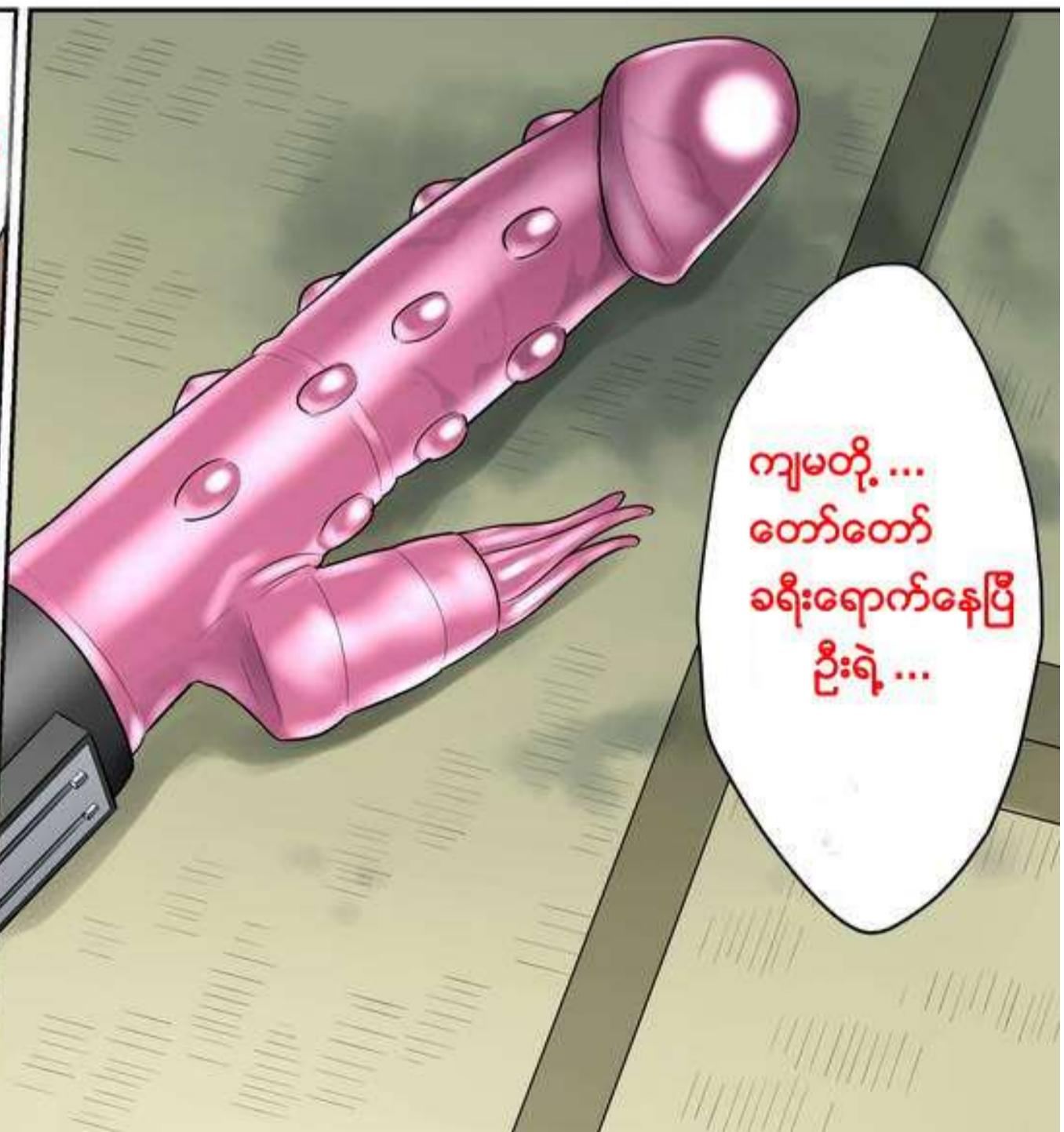

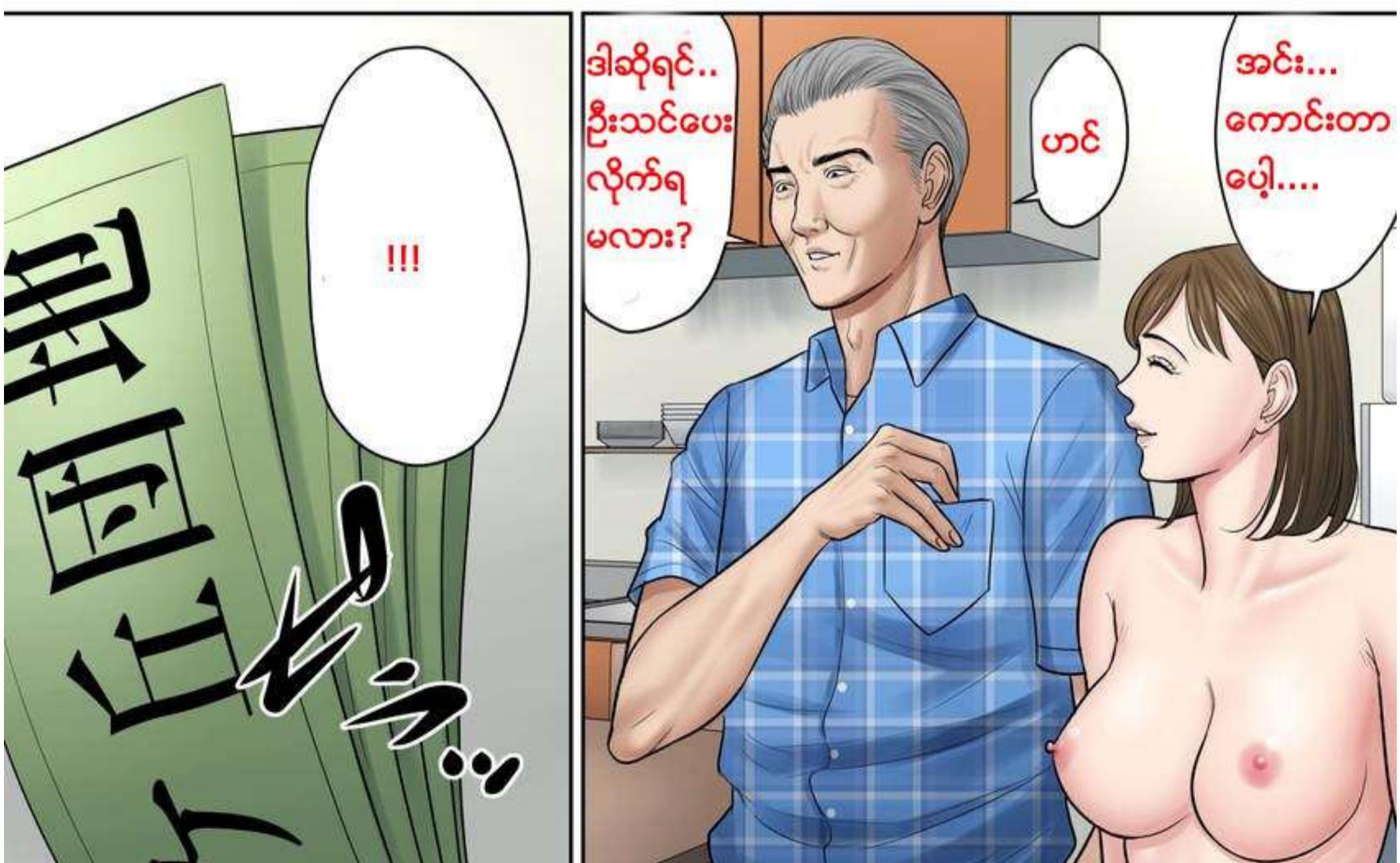
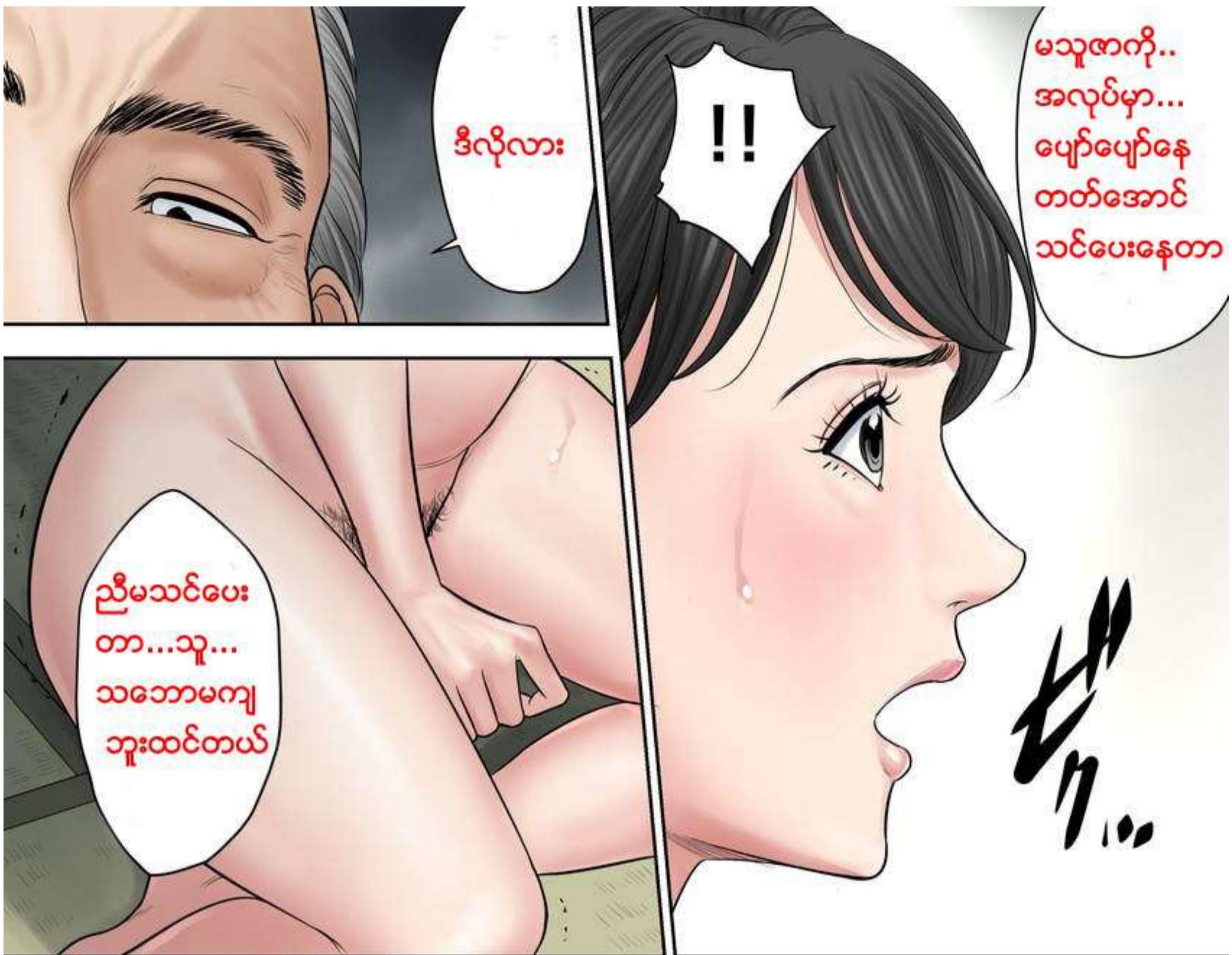

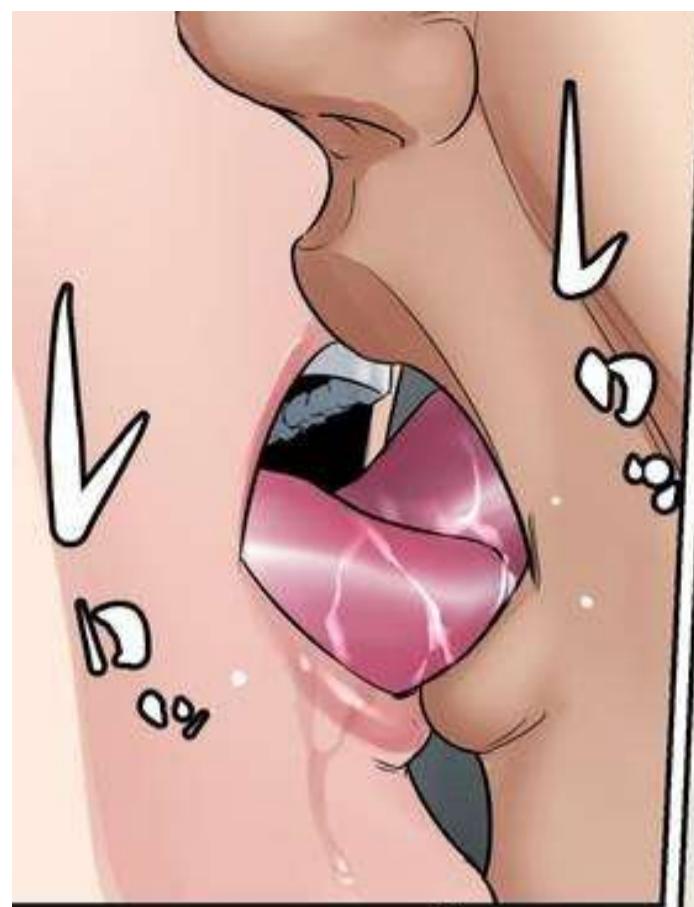
ဦးလည်း
ပါလို့ ရတယ်

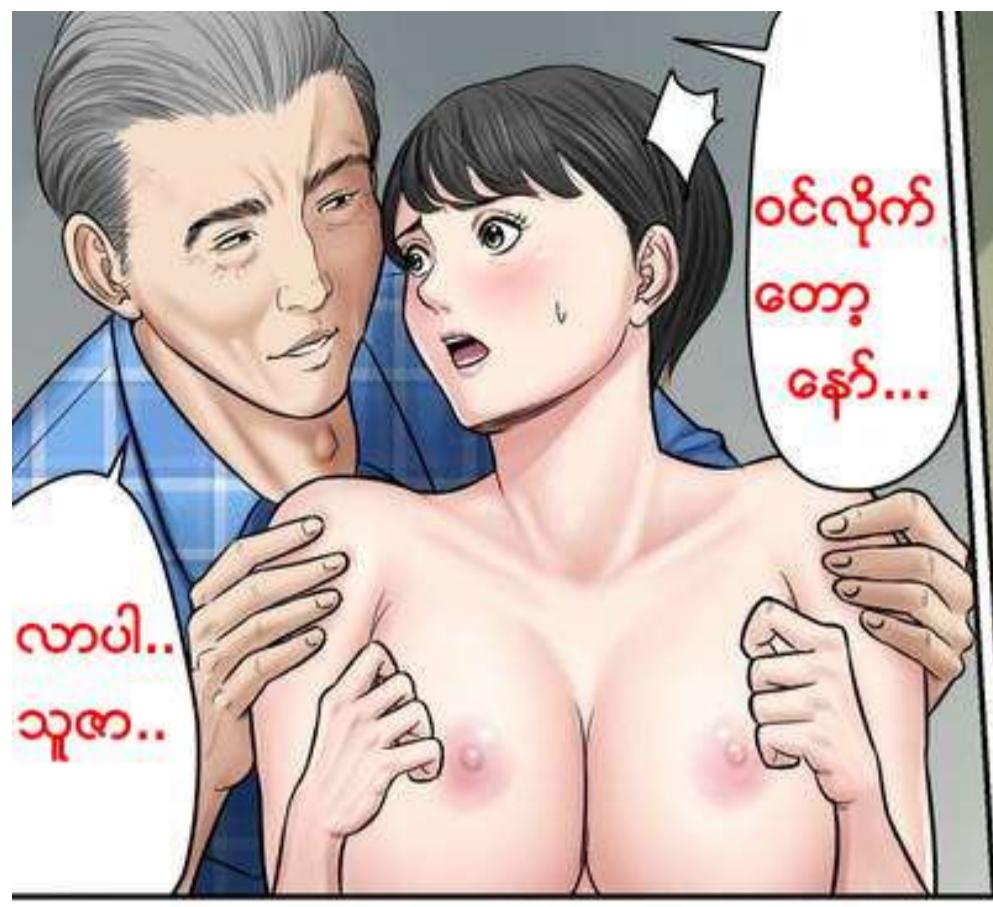
ဟင်...

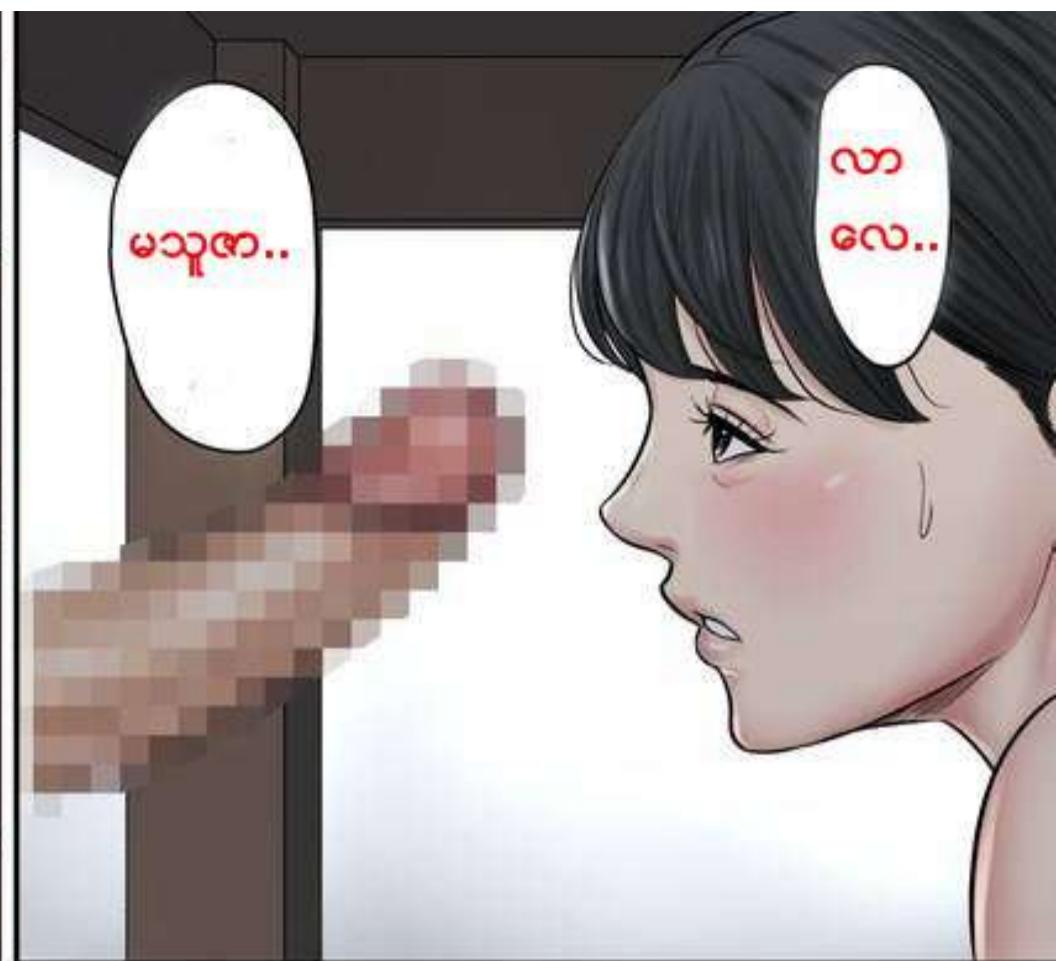

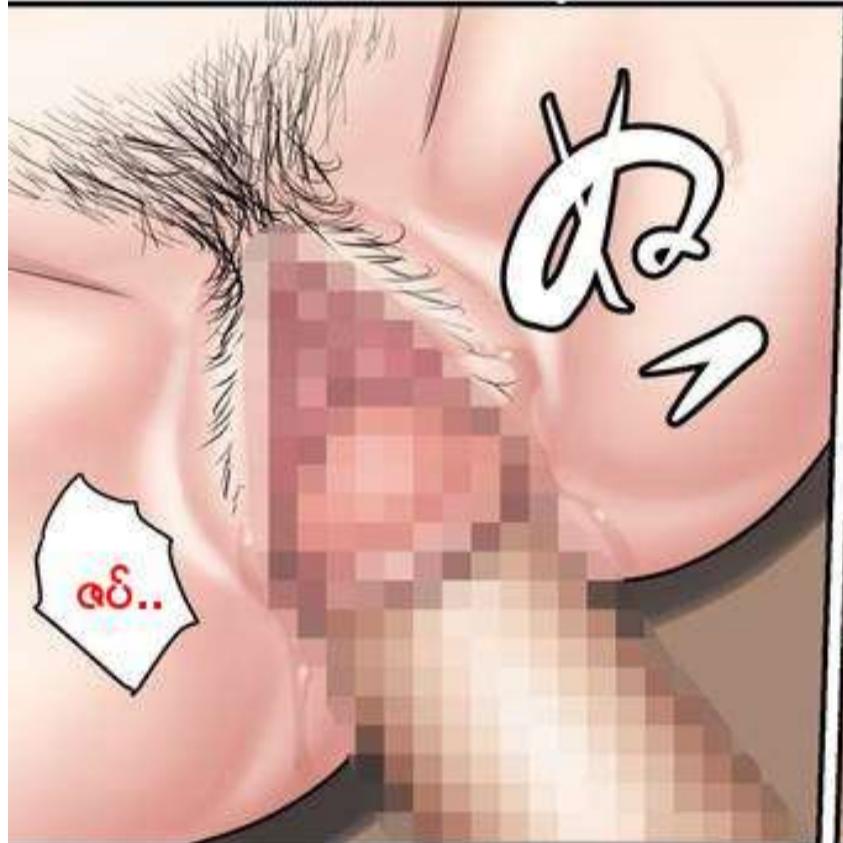
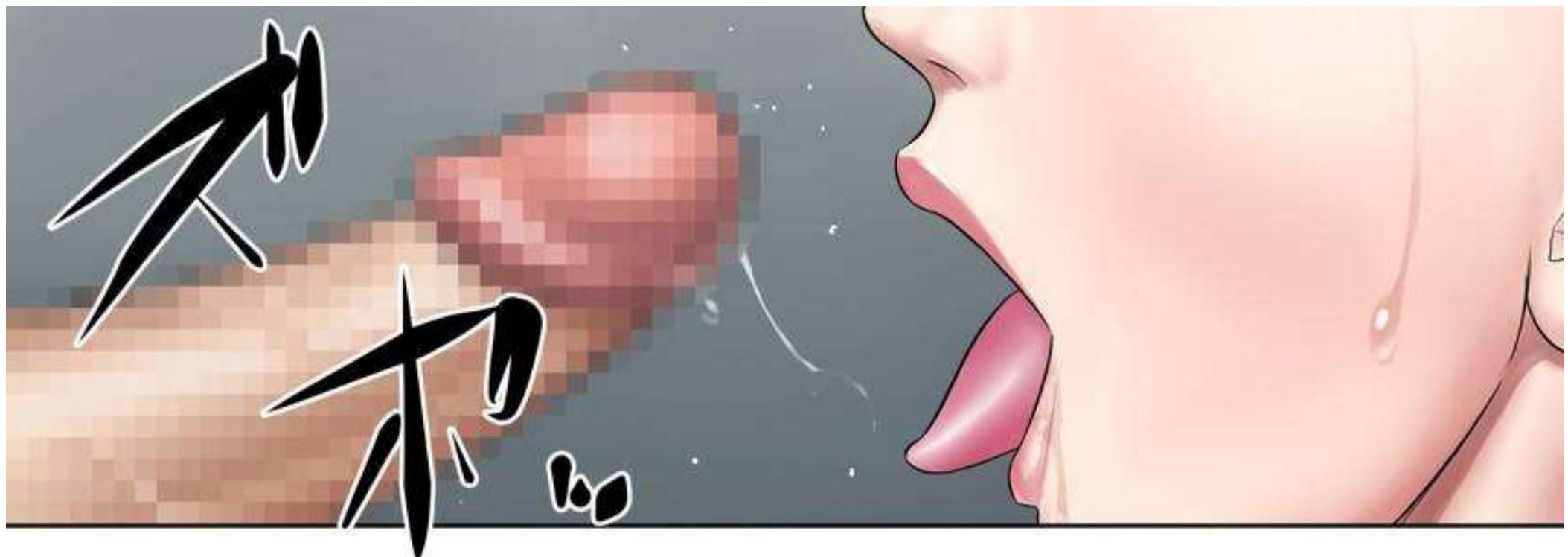

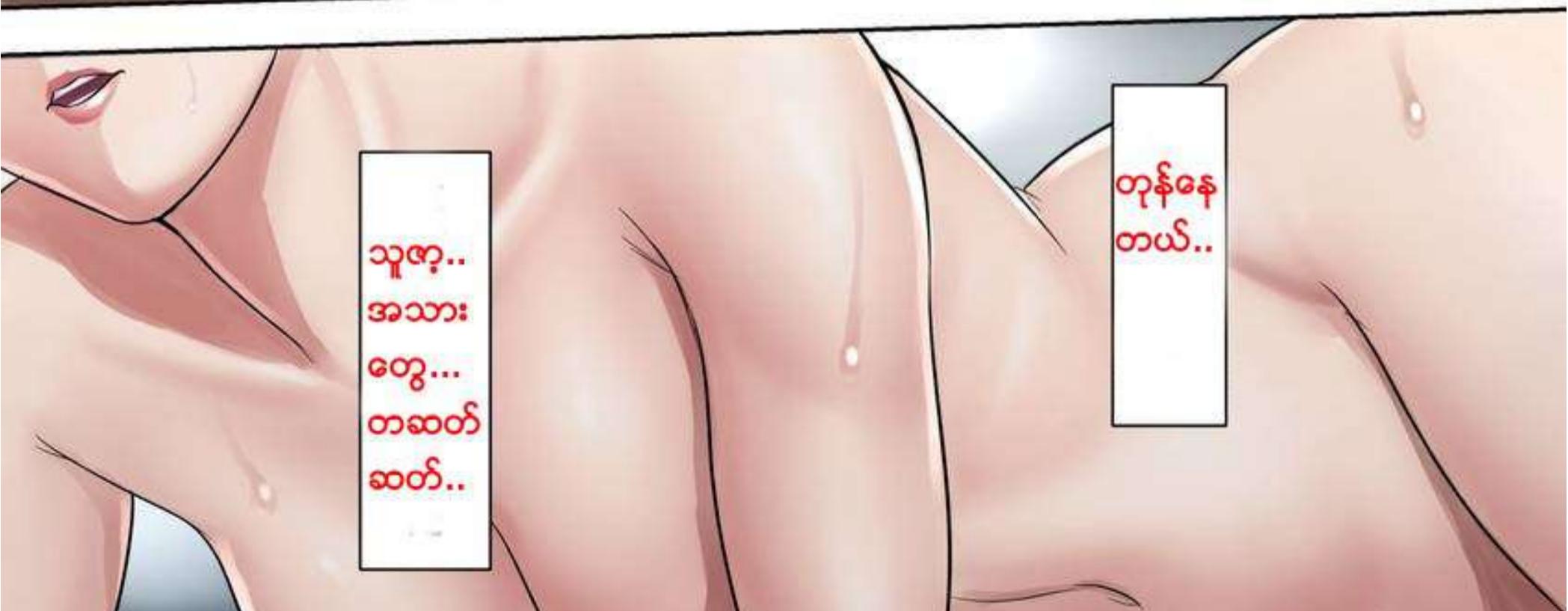

ဒါဆိုရင်?
ဘယ်လိုလုပ်
မလဲ...

အထူးမှာ
ဖြေးလိုက်နဲ့
ညီမဆေးမသောက်
ထားဘူးနော်...

အား...
ညီးပြီးတော့
မယ်...

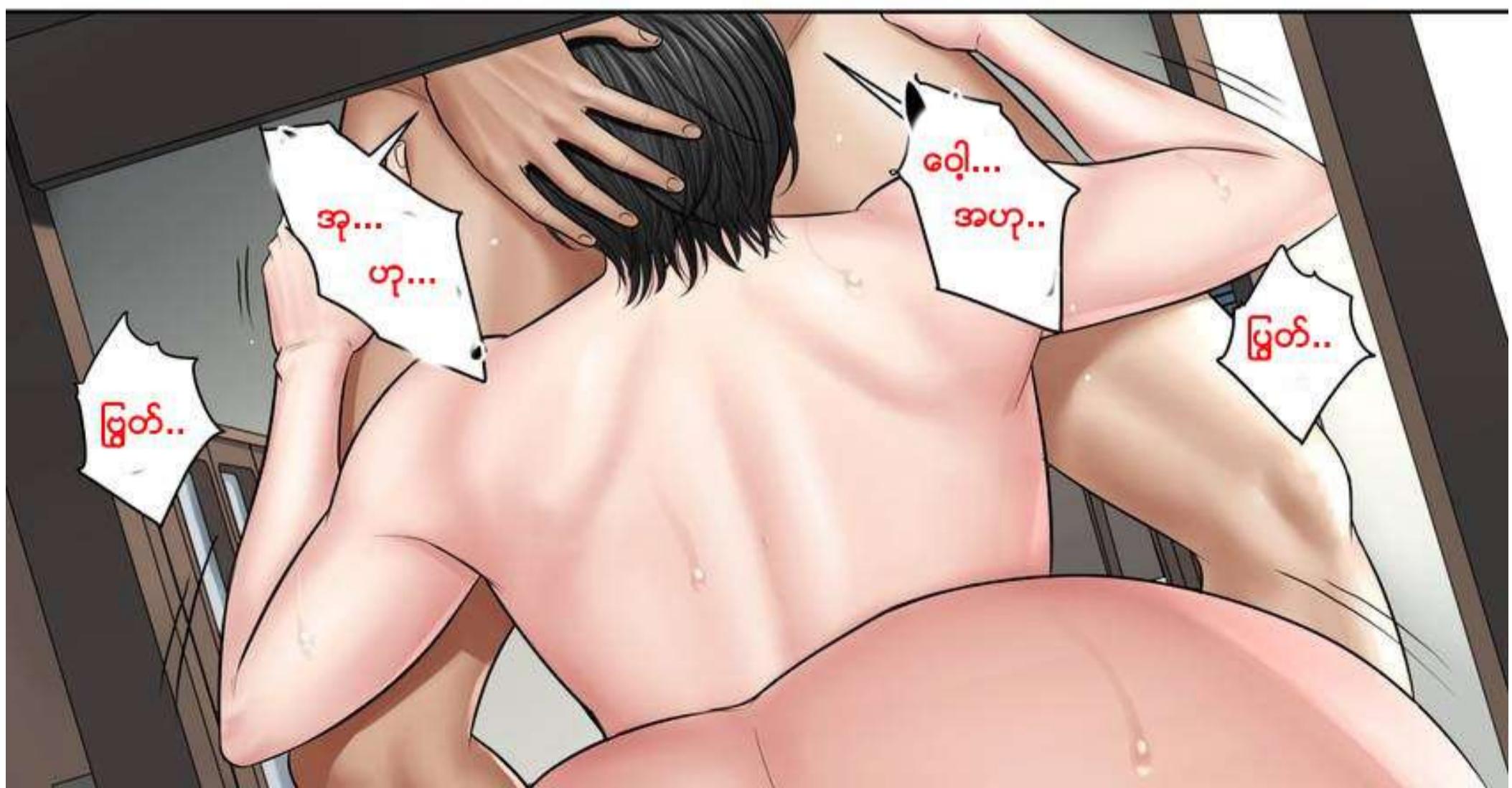
ဟင်?

မသူဇာ....ပါစပ်ထူးမှာ
ပြီးလိုက်လို့ရတယ်လဲ

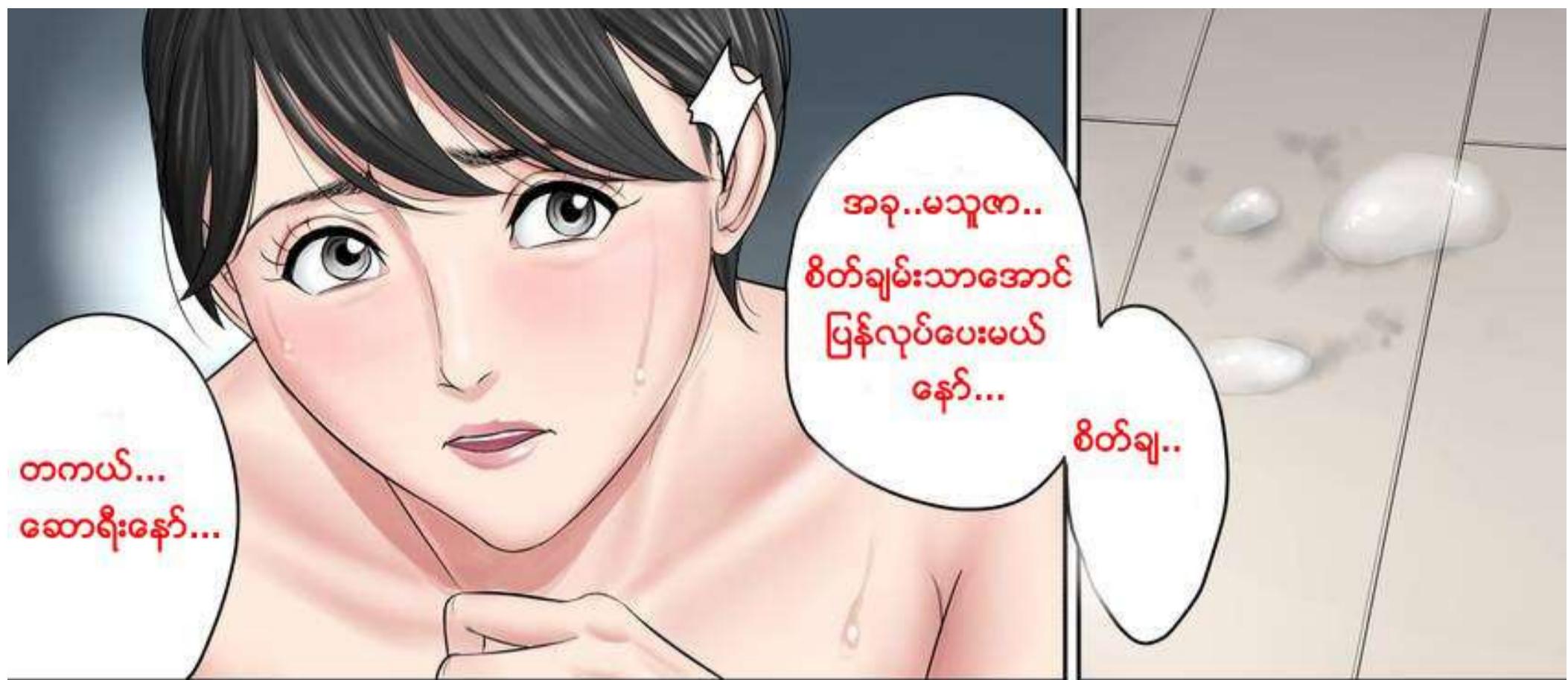
ဇော်...

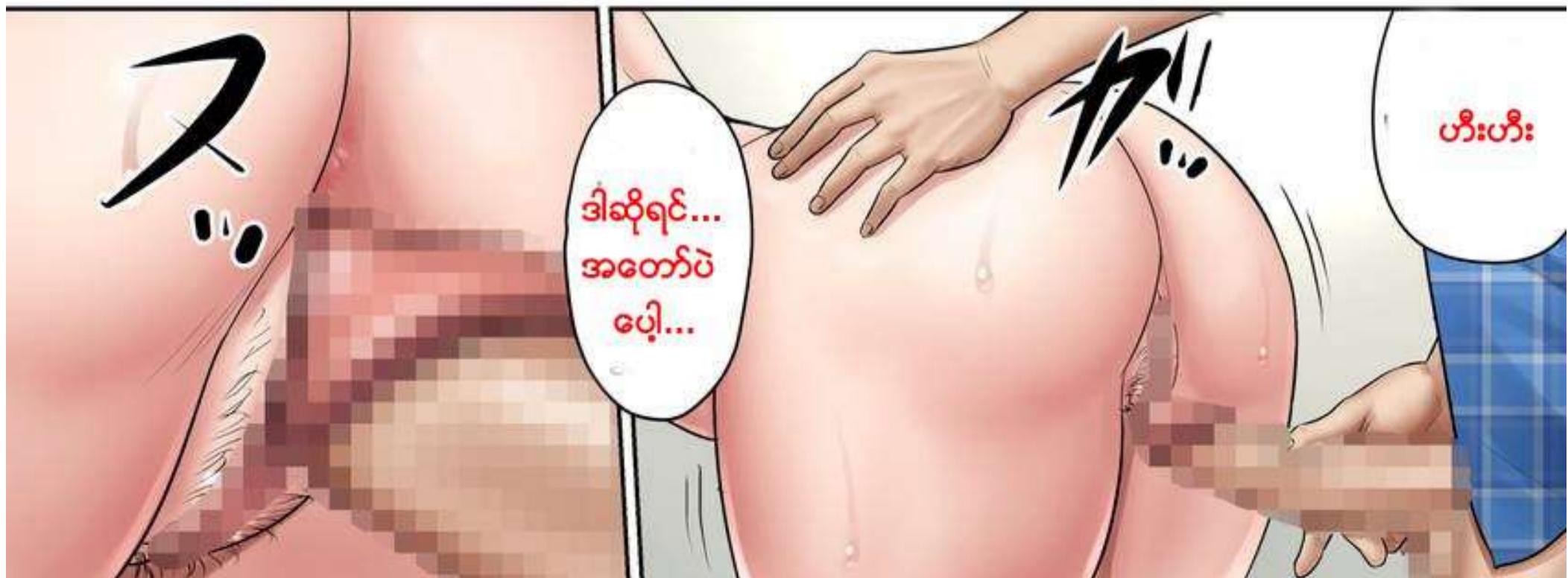
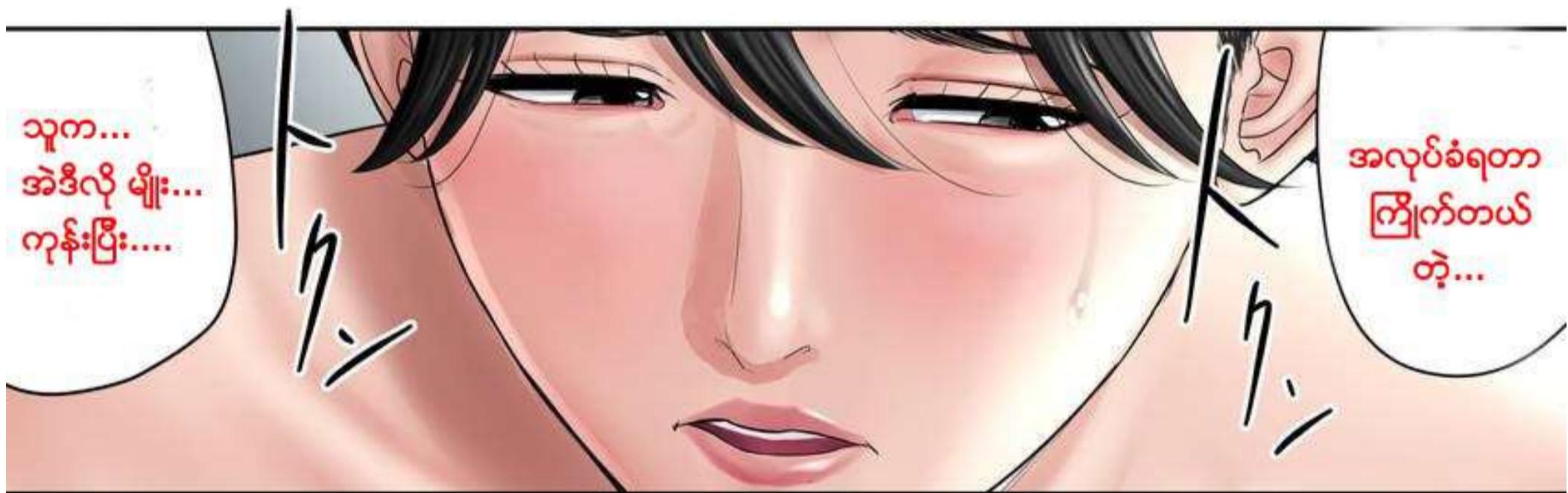
ဇော်:

အေား...

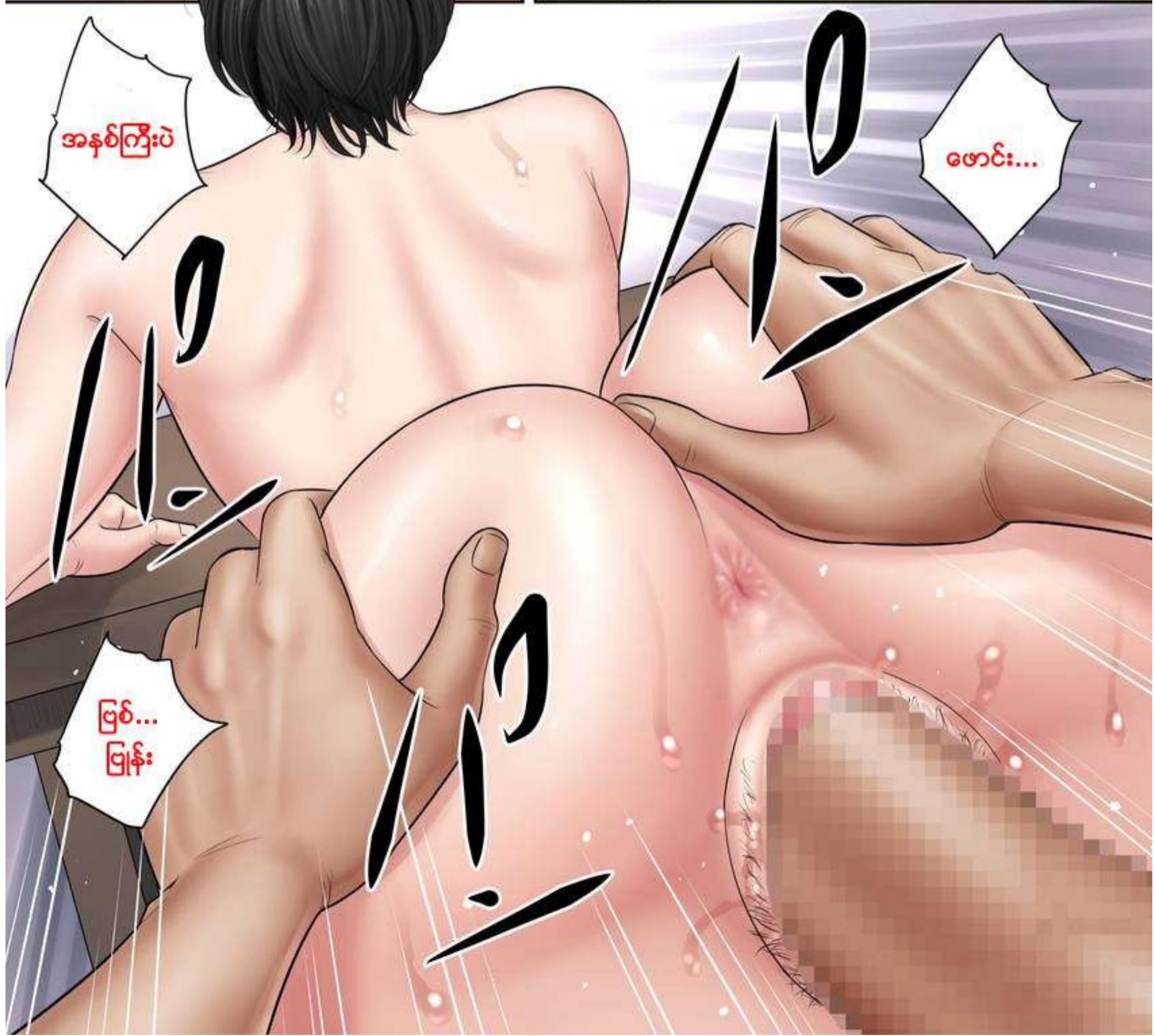

ဇွန်:

အ...ဟ..

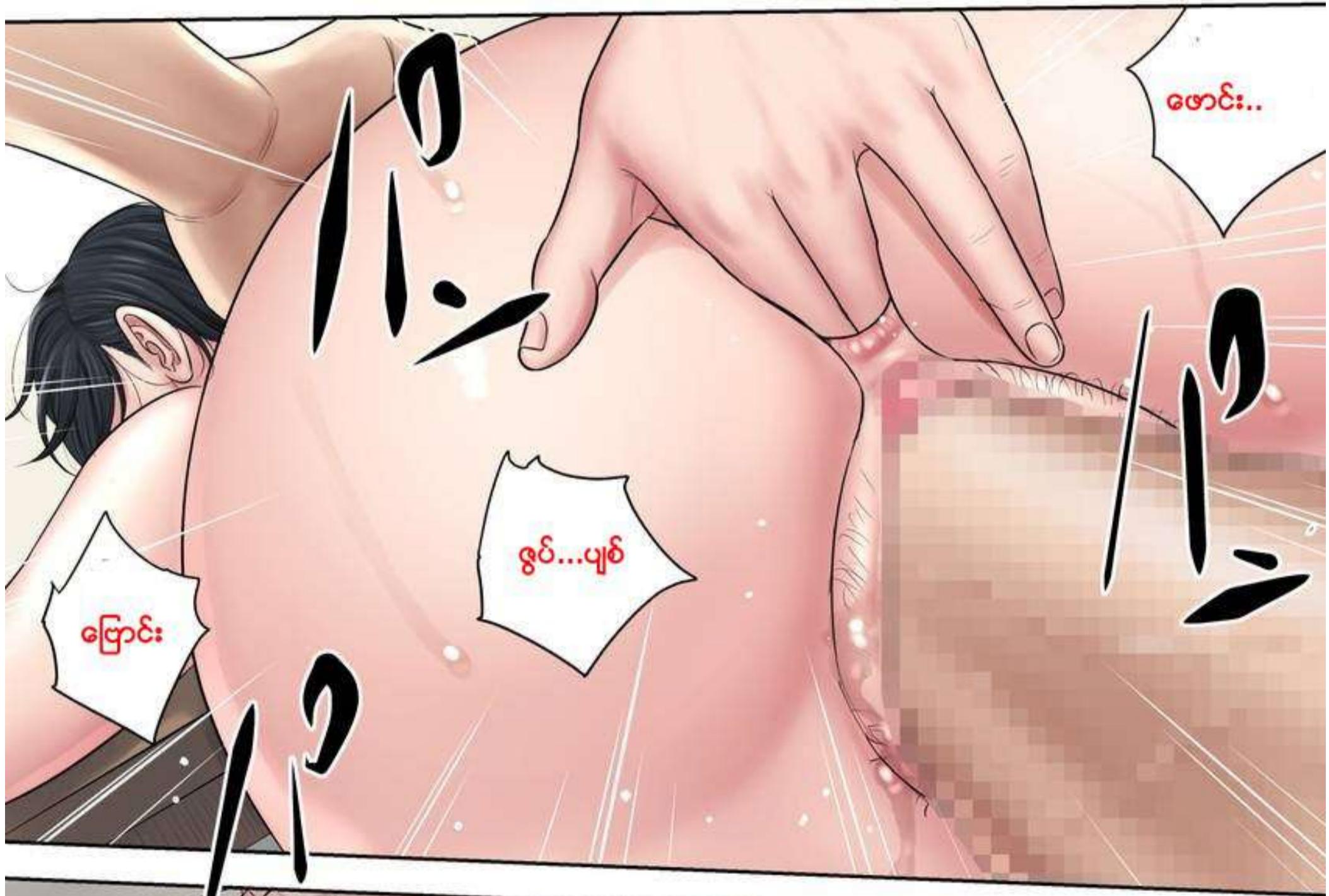
ဒီပုံစံက..
သူဇူး၊
သားအိမ်ဝ
အထိ....
နက်ရှိပ်း
အောင်..
ဆောင့်မိ
စေတယ်..

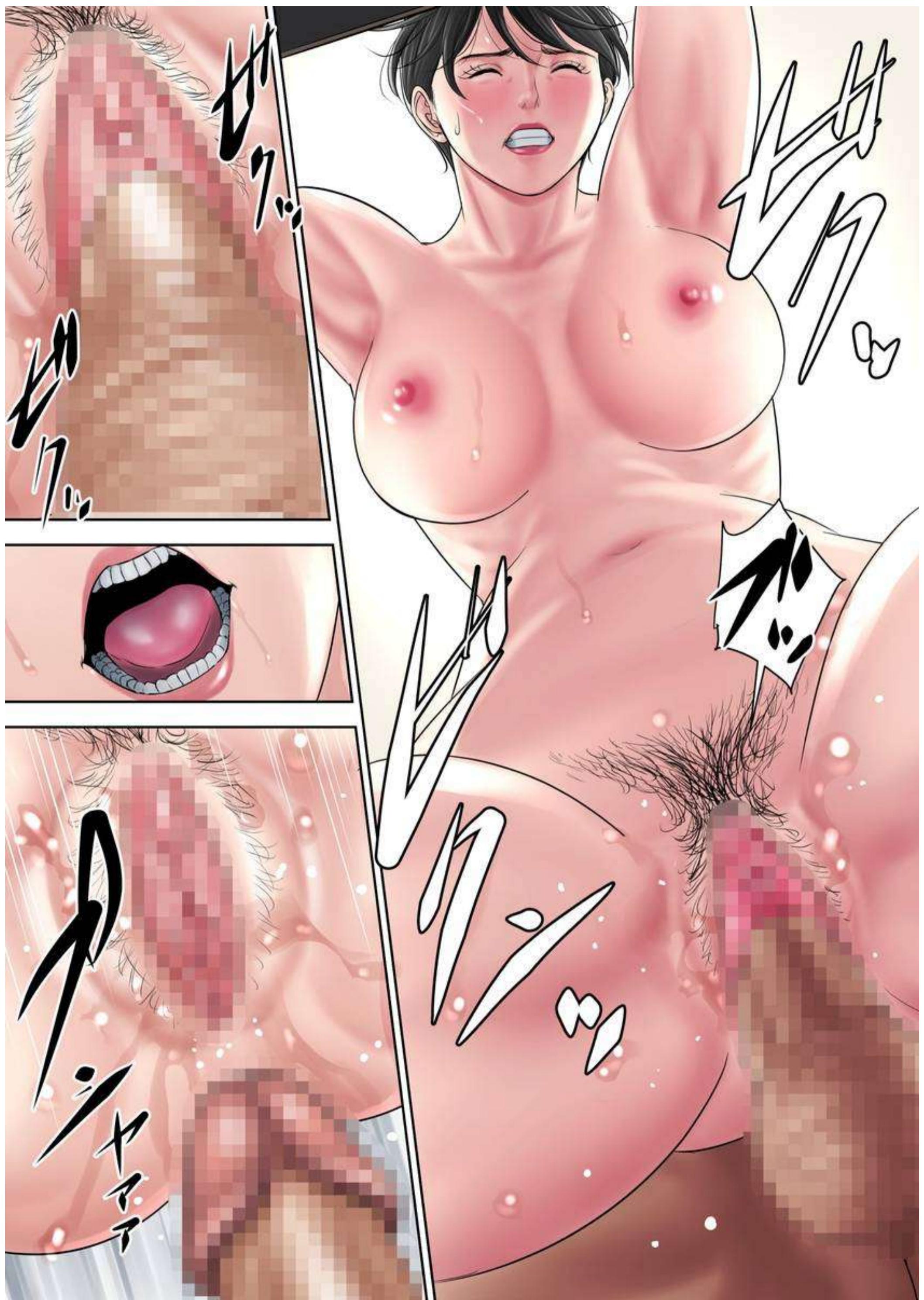
ခုတ်...

ဆောက်
တည်ရာမရ
ဖြစ်နေပါမြဲ

ရာဂမီး
ကြောင့်
ကျေမ
ခန္ဓာကိုယ်

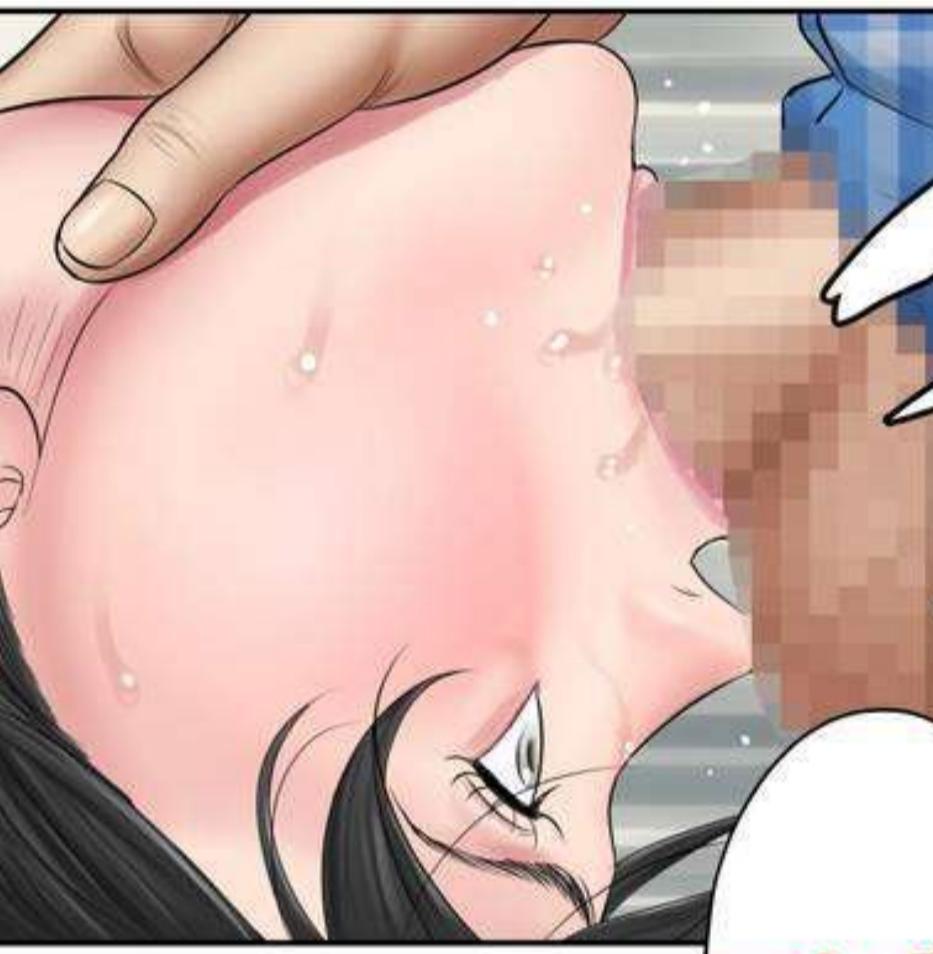

မသုဇာက...

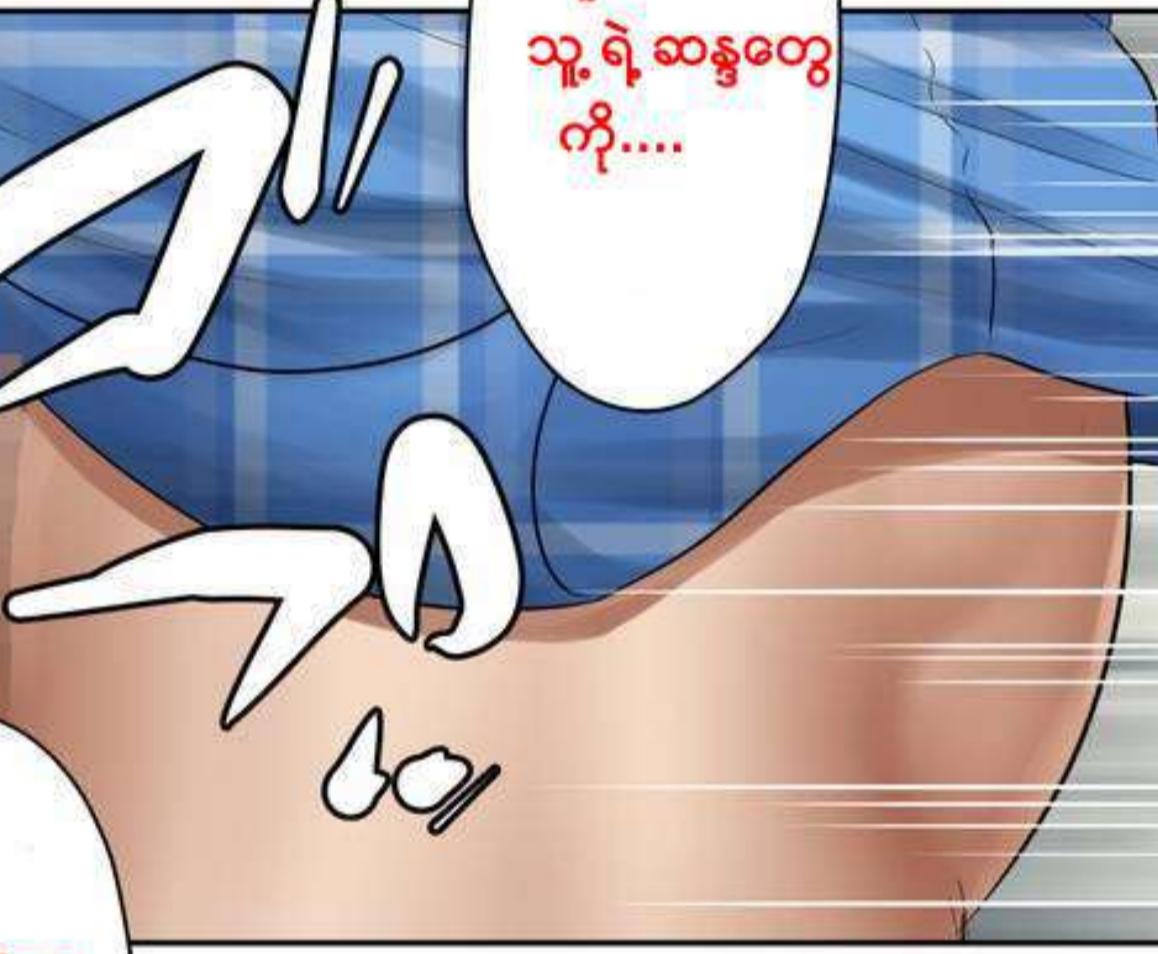
သူရဲ့ ဆန္ဒတွေ
ကို....

ထုတ်မပြောရ
တဲ့မိန်းမတစ
ယောက်ပဲ...

“

“

ကျမရဲ၊ စနာကိုယ်ရဲ၊ တောင့်တမျှတွေကို..သူတို့က...
ကျမထုက်တောင်ပိုပြီးနားလည်နေတော့..သူအမကျိုးဘုံး
တဲ့ အထိအဝွေ့အောက်မှာ..စီးပွားနေပါတော့တယ်..

က...

နှင့်ကိုထပ်ပြီး
လိုးတော့မယ်..

ရှုံးလား...
နောက်လား...

စတုကြောက်
ရွှေးနော်..
သုဇာ...

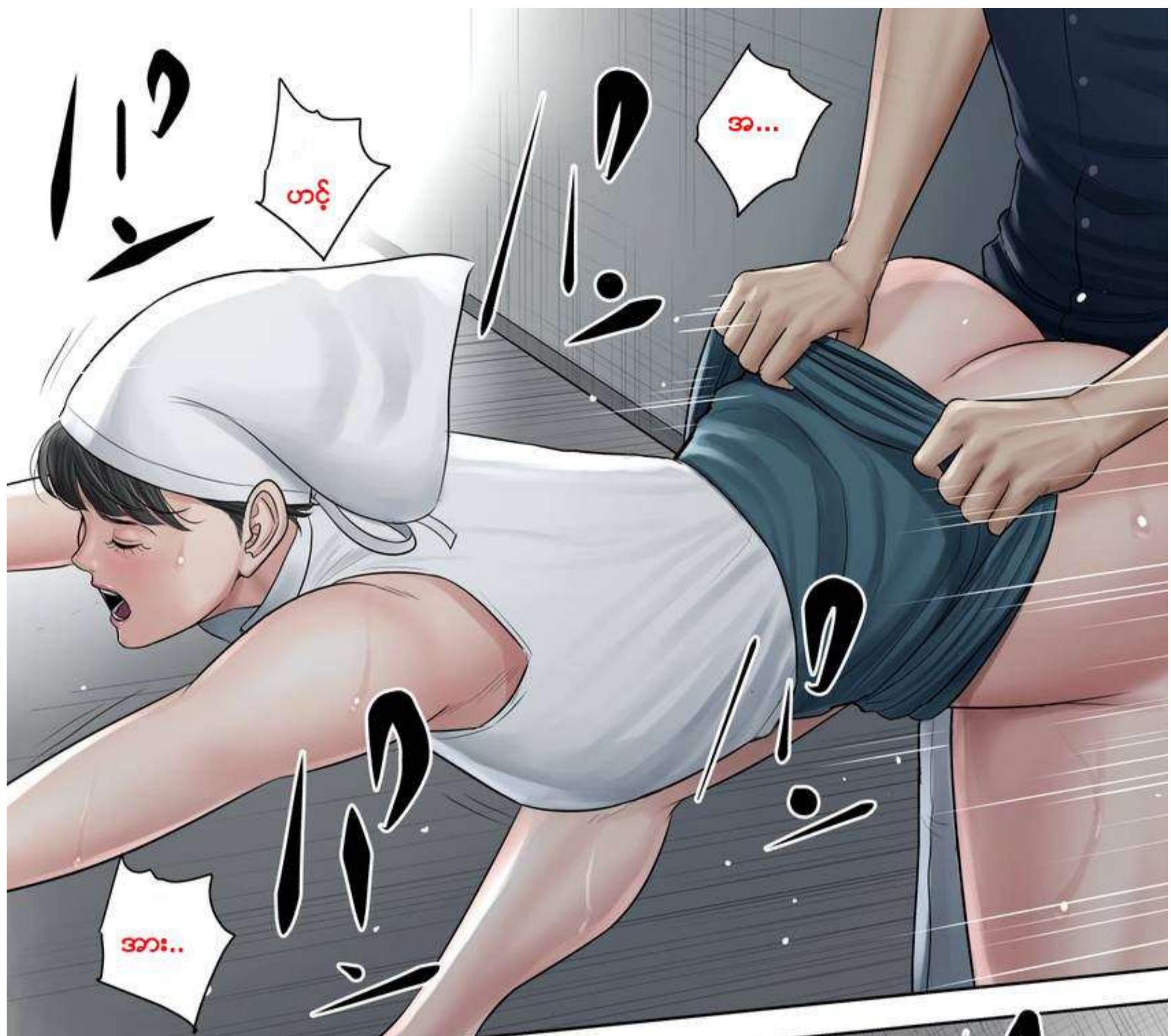
မင်္ဂလာပါ
ကွယ်..

မင်္ဂလာပါ
အန်တိ...

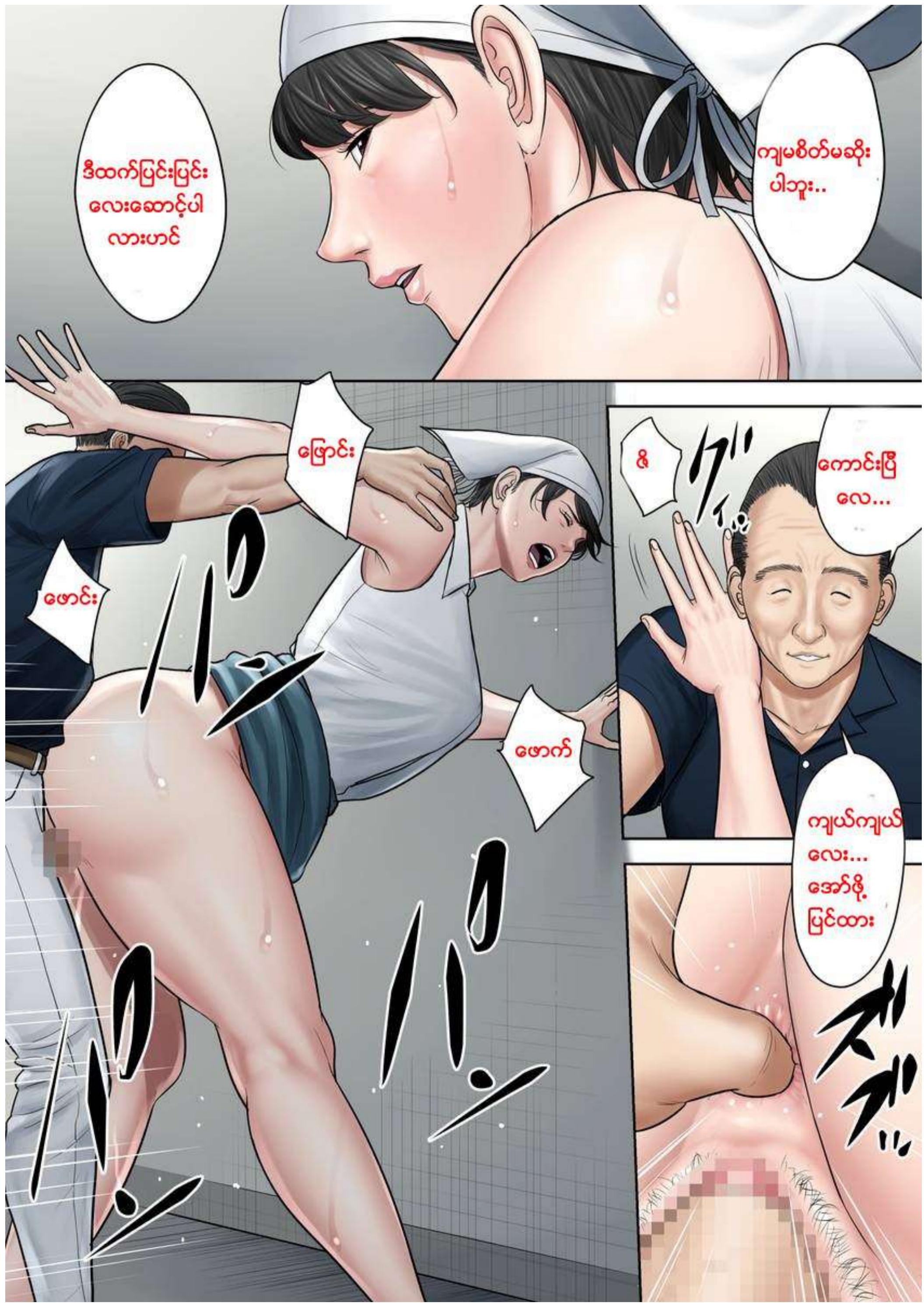
ဒီမှာအလုပ်
လုပ်တာ
သလပြည့်ခဲ့
ပါဖြူ....

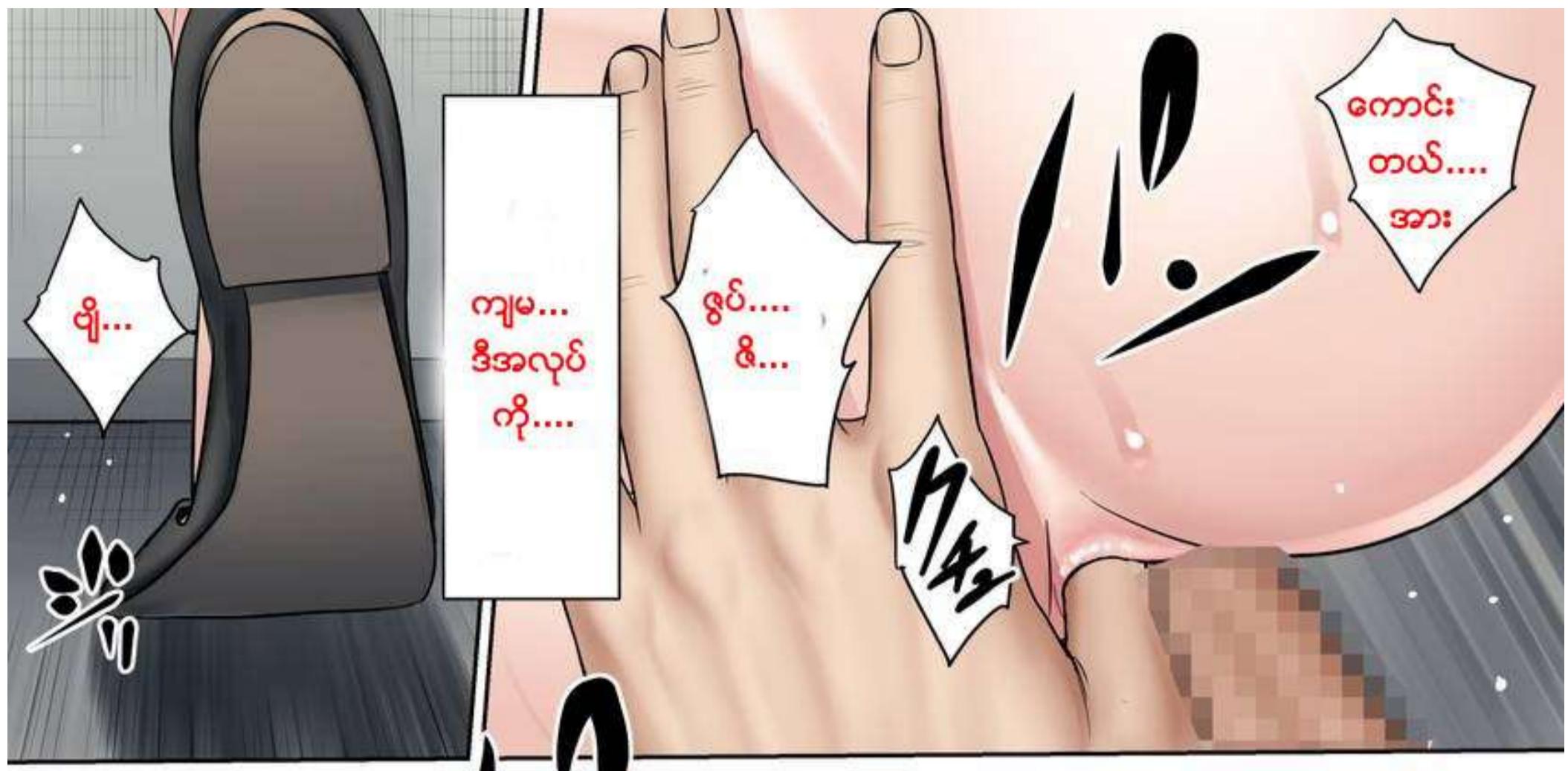
သွားပြီ
နော်
အန်တိ
တူတာ

ပျစ်...
ဗွတ်...
ပျစ်...

အမြဲတမ်း
ကျပ်ပြီး...
နှုံးညံ့နေ
တာပဲ...

ကျေးဇူးပဲ
တူမကြီးရာ

